

BELANGRIJK

Deze tekst mag gratis gelezen worden.

Wie deze komedie wil opvoeren dient contact op te nemen met [Toneelfonds Janssens](#) en [SABAM](#).

MILLEKE VAN HEULE

Milleke van Heule

Komedie in 3 bedrijven
van Hilda Vleugels
voor 6 dames, 3 heren, 2 honden

DECOR

Een keuken en de praktijk van een dierenarts.

Vooraan links: deur naar de wachtkamer. Naast de deur rek met flessen, potjes en glazen. Boven op de kast: een fles Elixir.

Achteraan: deur naar röntgenkamer

Rechts: Keuken op verhoog

In de praktijkruimte: Stoelen voor bezoekers. Een bureau met stoel. Op het bureau: telefoon, pot hondensnoepjes en zoemer om de klanten binnen te roepen. Een onderzoektafel voor dieren.

Rechts: deur naar de living

PERSONAGES

CATHY : Jonge dierenarts.

ADELE : Bazige moeder van Cathy. Mannenhaatster.

MOEMOE : Moeder van Adèle. Vrolijk dametje.

JEANNE : Eerste meid bij Cathy.

MILLEKE : De nieuwe meid. Zachtaardige jongeman.

STEFAN : Playboy-type.

SUZY : Volkse vrouw, flapuit

GILBERT : Man van Suzy, body-builder-type.

VIRGINIE : Oud dametje.

PIERRE : Man van Virginie. Deftig heertje.

1° BEDRIJF

(Cathy werkt aan het bureau. Moemoe op in nachtjapon in keuken, giet twee koppen koffie in. De telefoon rinkelt.)

CATHY : *(telefoneert)* Met dierenarts Cathy Van Doren... Goedendag mijnheer pastoor... Wat heeft uw hond ingeslikt?...Een doos pillen?... Welke pillen waren dat, mijnheer pastoor?... DE pil?... Neogynon 21... Dat is een anticonseptivum, ja. Hoeveel heeft het beestje er van ingeslikt?... Negenenvijftig. Dat is geen vol pakje... Nee, dat de dochter van uw meid stiekem de pil neemt, daar kunt gij niet voor instaan... Ik zal eens kijken wat dat voor uw hond kan teweegbrengen, mijnheer pastoor. Een ogenblikje. *(neemt een studieboek)* Hallo, mijnheer pastoor. Van welk geslacht is uw hond?... Mannelijk... Volgens mijn handboek zou uw reu borstjes kunnen krijgen.. Maar bij een hond valt dat niet zo hard op, hoor. Nee, nee. Telefonische consultaties zijn gratis, mijnheer pastoor... Graag gedaan. Dag mijnheer pastoor. *(Zet boek terug, vult dokterstas bij met medicamenten.)*

MOEMOE : *(op in praktijk, zet kop koffie op het bureau)* Goedemorgen Cathy.

CATHY : Goedemorgen moemoe. Goed geslapen?

MOEMOE : Ik heb vijf keer gedroomd.

CATHY : Toch geen nachtmerries?

MOEMOE : Ik ben vannacht vijf keer getrouwd.

CATHY: Oeioei.

MOEMOE : (*verrukt*) En elke keer met Gerard.

CATHY : Toch niet met Gerard van 't ouderlingentehuis?

MOEMOE : Jawel!

CATHY : Drink nog een kop koffie, moemoe, en word wakker. In dit huis wordt niet getrouwd. Daar zal mijn moeder wel voor zorgen.

MOEMOE : Ons Adèle heeft het recht niet om daarover te beslissen. Als ooit uw Jantje-van-pas komt , laat u dan maar halsoverkop door de liefde overrompelen. Liefde is zalig.

CATHY : (*wijst moemoe naar de keuken*) Koffie drinken en wakker worden.

(*Moemoe naar keuken, neemt kop koffie daarna af naar living. Cathy werkt aan het bureau.*)

JEANNE : (*op via living, zingt snikkend*) "Ach was ik maar, bij moeder thuis gebleven... (poetst onnauwkeurig, zingt) "Ach was ik maar, met jou niet meegegaan." (*snottert*) Maar ik ben er wel mee meegegaan, met die zot... Stomme trut... Al bijna negen jaar leef ik met die ork van een vent... Altijd zit hij op mijn kap. 'k Kan er niks goed bij doen... Niks... Zijn de patatten niet klaar als hij thuiskomt zit het er tegen. Maar als ze klaar zijn als hij thuiskomt gaat hij eerst naar de wc.... met een gazet... (*wenend*) en dan zijn de patatten weer koud tegen dat hij er af komt.

CATHY : Koop dan een microgolf-oven, Jeanne, maar hou in godsnaam op met snotteren.

JEANNE : (*grient*) Ik kan er niet aan doen, juffrouw Cathy. Mijn vent is een obsessie. Al wat die ork doet, en zegt, en gaat zeggen, spookt door mijn kop. Ik ga eraan kapot. En een microgolf-oven! Daar mag ik nog niet van dromen. Want dan heeft hij hem al kapotgeslagen voor ik wakker ben.

CATHY : Nu overdrijft ge toch wel een beetje.

JEANNE : Dan kent gij mijn Sus niet, juffrouw Cathy. Ge hebt geluk dat ge met zoiets niet getrouwd zijt.

CATHY : (*lachend*) Nee, ik ken uw Sus niet. En trouwen zal ik nooit doen... denk ik.

JEANNE : Blijf maar braaf bij uw moeke en moemoeke, juffrouw Cathy. Geen mannen in huis! Dat is de hemel op aarde. Van het ogenblik dat er een Sus van Zand in rondloopt, dan begrijpt ge dat pas!

CATHY : Jij praat al net zoals mijn moeder. Mannen hebben toch ook hun interessante kanten?

JEANNE : De onderkant, ja, maar dat is ook alles.

CATHY : (*dromerig*) Als mijn moeder wat toleranter was, had ik nu misschien al een lieve man en twee schattige kindertjes. (*hervat het werk*) Maar mijn moeder zal me van zo'n ramp wel vrijwaren.

CATHY : En ze heeft groot gelijk! Van mannen moet ge met uw handen afblijven... en zorg dat zij met uw handen van u afblijven, of ge zijt verkocht. Zoals ik. (*griemend*) Dat was pertang (=nochtans) de schoonste dag van mijn leven, die zaterdag, achter de muur van 't kerkhof. Sus pakte me vast... nog vuriger dan Robert Redford ooit een vrouw heeft vastgepakt... en hij kuste, en streelde mij. Ge moest eens weten waar overal, juffrouw Cathy!...

CATHY : Spaar me de details, Jeanne.

JEANNE : (*werkt*) Hij beloofde me de hemel op aarde. En een huis met een tuintje, vol rozen die hij voor mij zou plukken. Netels staan er, begot. En ik mag ze zelf uitdoen... En waar zit hij? Waar zit dat charmant ventje, denkt ge? Die Don Juan die mij onder de rozen ging bedelven? Op café. Aan de toog. Te pintelieren. Te zingen en moppen te tappen. Maar thuis? Dààr zingt hij niet. Dààr tapt hij geen moppen. Daar brult hij het ene bevel na het andere en tapt er de ene belediging na de andere. " Jeanne, warm mijn patatten op!" - "Gij kunt nu eens niets goed doen!" - "Gij zijt een lui wijf"... Ik kan er niet meer tegen. Ik ga eraan kapot. Vandaag of morgen slaan mijn zenuwen tilt...

CATHY : Zoudt ge alsjeblijft in stilte willen werken, Jeanne? Zo kan ik me niet concentreren.

JEANNE : Ik zal mijn best doen, juffrouw Cathy. Maar miserie opkroppen is niet gemakkelijk.

(Adèle op. Neemt in keuken een doosje pillen slikt er enkele met een glas water door.)

JEANNE : Als ik alles moet opkroppen hebben mijn vingers geen goesting meer om af te stoffen. Dan klampen ze de strot van Sus Van Zand vast. (*omklemt fles*) Die stierennek van dat kotvarken... En dan willen mijn vingers knijpen... doorknijpen... en spijs maken van zijn adamsappel... (*wurgt fles, herpakt zich, zet fles terug*) Stop Jeanne. Dat is moord. Daar wordt ge voor gestraft. (*werkt even verder*) Had ik in de Middeleeuwen geleefd, dan kon ik hem in 't geniep vergiften. Of in de tijd van de Guldensporen. Dan kon ik hem met een goedendag in zijn nek slaan. (*neemt zware fles, krijst*) Wat Wals is, vals is, sla dood!... (*Kegelt glazen van het rek.*)

CATHY : Jeanne!

JEANNE : Niet hysterisch worden, juffrouw Cathy. Niet hysterisch worden. 't Zijn maar drie glaasjes.

ADELE : (*op in praktijk*) Wat was dat gerammel?

JEANNE : Dat waren maar drie glaasjes, madame. Drie weken vleessalade eten en 't is opgelost.

ADELE : Waren dat die nieuwe maatglazen van de bovenste plank?

JEANNE : Yep. Drie glazen. Verhuisd van de bovenste plank naar de grond. Heel laag gevallen. Zoals mijne vent. Die smeerlap van een Sus Van Zand. Negen jaar geleden stond hij Sus nog hoog op een pied-de-stalle. Ik keek er naar op, zoals naar een heilige met een krans boven zijn kop. Maar nu is hij er afgestuikt. Op zijn smoel gevallen. En weet ge waarom? (*triest*) Omdat hij mij koeionneert!... (*weent*) Oh madame, hij koeionneert mij toch zo!

ADELE : (*tot Cathy*) Wat heeft ze?

CATHY : Problemen met haar man.

ADELE : Nog zo'n sukkel. Als iedere vrouw maar eens zo verstandig was om niet te trouwen. Er zou in de wereld heel wat minder miserie zijn.

CATHY : Ik denk dat die stukjes glas moeten opgeruimd worden, Jeanne.

JEANNE : (*apathisch*) Ik denk het ook, ja.

CATHY : Moet er dan geen blik en een borstel gehaald worden?

JEANNE : Da's zeker. Anders kunt ge dat niet opkuisen.

ADELE : Het blik ligt in de keuken, Jeanne.

JEANNE : Meestal wel, he?

CATHY : Zoudt ge dan het blik niet gaan halen, Jeanne?

JEANNE: Ikke?... Moet ik het weeral doen, ja? Doe het zelf, smeerlap.

CATHY : Ik ben Sus niet, Jeanne. Ik ben Cathy. En gij zijt hier de meid.

JEANNE : Oh ja?... Dan zal ik dat blik eens gaan halen. *(sleift naar keuken)* Ja. Zoiets moet de meid doen. Ah ja! *(zoekt blik en borstel in keukenkast)*

ADELE : Het wordt alsmaar erger met Jeanne. Als dat zo blijft doorgaan zullen we naar een nieuwe meid moeten uitkijken.

CATHY : Och, het zal wel beteren.

ADELE : Een relatie met een man betert nooit. Dat begint in de hemel en eindigt in de hel.

CATHY : Ik weet het, ik weet het, moeder. Er zijn alleen maar slechte en doorslechte mannen.

ADELE : En arrogante en achterbakse en betweters en schijnheilige en profiteurs...

CATHY : Ge moet uw litanie van alle mannen niet meer opzeggen, moeder. Die ken ik al van buiten. Ik vraag me wel af hoe mijn vader er destijds in geslaagd is om...

ADELE : *(valt in)* In die tijd was ik nog een duts. 't Was pas toen hij er uittrok dat mijn ogen opengingen.

CATHY : Maar vader is er toch niet uitgetrokken. Hij is gestorven toen ik drie jaar was, hebt ge mij altijd verteld.

ADELE : Iemand die sterft in het bed van zijn maîtresse is er voor mijn part uitgetrokken. Waar blijft die borstel en dat blik? Jeanne!

JEANNE : *(sleift op met borselt en blik)*

ADELE : Kan dat niet wat rapper?

JEANNE : Rapper? Oh! Maar als het moet kàn ik rapper zijn, hoor. Dan kan ik héél rap zijn. Ik zal eens rap mijn best doen om rap te zijn. 't Zal rap gaan. Ge gaat dat zien. (af via living)

ADELE : Jeanne gedraagt zich niet normaal meer. Dat mens moet naar een psychiater.

CATHY : Ik zal er met haar wel eens over praten. Op het gepaste moment. Nu begin ik er niet graag over. Volgende week neem ik de praktijk van de oude Bosvogels over. Dan wordt het hier waarschijnlijk druk. Het is nu geen moment om zonder meid te vallen. Laat ons nog wat afwachten. Het is misschien maar een tijdelijke inzinking. Als haar Sus haar eens vastpakt als een Robert Redford is misschien alles weer koek en ei.

ADELE : Daar moet een man geen Robert Redford voor zijn om een vrouw in zijn armen te doen smelten. Dat kunnen ze allemaal. Iedere man kan een vrouw zo hartstochtelijk vastpakken dat van alteratie haar nekharen overeind gaan staan, dat ze van de emotie door haar knieën knikt, dat van hartstocht haar bloed in vijfde vitesse door haar aders gutst.

CATHY : Ge doet me watertanden.

ADELE : Veeg dan die zever maar af, want als dat gedaan is, begint uw calvarieberg. Eerste statie: Cathy neemt het kruis op haar schouders. Tweede statie: Cathy wordt gemanipuleerd. Derde statie: Cathy wordt een huissloof. Vierde statie: Cathy wordt zwanger gemaakt. Vijfde statie: niemand helpt haar kruis dragen. Zesde statie: haar Simon van Cyrene houdt aan met Veronica. Zevende statie:...

JEANNE : (*Op, heeft rolschaatsen aan, schaatst gezwind op.*) Kijk eens, madame. Kijk eens hoe rap ik nu ben. Zo'n rappe meid hebt gij zeker nog nooit gehad. (*declameert dramatisch*) De sterke en rappe vrouw, wie zal haar vinden? (*valt*) Sus van Zand had haar gevonden. Maar kijk eens wat er van overschiet. Een miserabel brokske vlees. Een wrak. Een gezonken plezierboot.

(*Cathy en Adèle helpen Jeanne recht.*)

ADELE: (*krijgt plots rugpijn*) Ai! 't Verschot. Ik kan niet meer recht. (*gaat op stoel zitten*)

JEANNE : Dat komt allemaal door die Sus! (*Duwt Cathy van zich af, schaatst ijsberend weg en weer. Haar uitspraken gaan in crescendo van kwaad naar hysterisch*) Die smeerlap maakt me kapot. Ik, Jeanne Cremers, ben binnenkort voltooid verleden tijd. Want ik kan er niet meer tegen, tegen zijn getreiter... Ik ga eraan kapot. 't Zal niet lang meer duren vooraleer er gras op mijn buik groeit. 'k Hoor hem al blèren aan mijn graf. Tranen met tuiten. Want op het doodsprentje

ben ik natuurlijk een goeie. Een brave huismoeder wier leven ongemerkt voorbijgegaan is. Maar ze moesten eens weten wat er ongemerkt allemaal in mijn leven gebeurd is. Te veel! Dat gaat op één doodsprentje niet op! 't Is godverdomme te veel en genoeg geweest. *(Beukt met vuisten op de muur. Er klinkt een deurbel.)* Genoeg!... Ik wil zo'n Sus niet meer. Ik stop ermee. Ik wil er uit! Weg van dat varken! Weg! *(schaatstnaar deur, krijst)* Doe die deur open. Deur open! Ik wil er uit! *(Cathy opent deur, Jeanne rolt buiten. krijst off set)* Saluut Sus Van Zand! *(Geluid van accident. Cathy af naar Jeanne.)*

CATHY : *(off set)* Bel de 100, moeder! Vlug!

ADELE : *(telefoneert:)* Met de praktijk van dierenarts Cathy Van Doren. Wij hebben een gewonde. Kunt ge een ambulance sturen? Naar de Fonteinstraat nummer 6. Nee, 't is geen verkeersslachtoffer, 't is een slachtoffer van een echtelijke twist. Nee, hier niet. Hier woont geen man. Hier komt nooit een man binnen. *(haakt in)*

CATHY : *(op, neemt compres uit medicijnkast)* Een hoofdwonde. 't Ziet er wel erger uit dan het is. Ze is inmiddels weer bij haar positieven. Want ze sakkert weer op haar Sus van Zand.

ADELE : Kan ze terug komen werken?

CATHY : Als 't alleen die hoofdwonde was, misschien wel, ja. Maar die hysterische aanval... Ik vrees dat ze psychiatrische hulp nodig heeft. En dan zou wel eens langer kunnen duren.

ADELE : Maar dan zitten we zonder meid! Dat kan toch niet! Kunnen we bij een interim-bureau geen meid vragen?

CATHY : Ge kunt het eens proberen. *(af)*

ADELE : *(zoekt in gele gids)* Dat dat juist nu moet gebeuren. Volgende week neemt Cathy de praktijk van de oude Bosvogels over. Dan wordt het hier pas echt druk. En dat zou maar best zijn ook. Want ons Cathy moet véél lenen voor om die overname. *(Draait telefoonnummer. Op de achtergrond geluid van loeiende ambulance-sirène. Adèle telefoneert)* Hallo. Met wie?... Ah, met Suzanne? U spreekt met mevrouw van Doren, de moeder van dierenarts Cathy Van Doren. Wij hebben dringend een meid nodig... Welke eisen wij stellen? Tja, ze moet kunnen werken als een paard natuurlijk... Hebt iemand ter beschikking?... Goed. Stuur die dan maar direct naar de Fonteinstraat nummer 6. Het is dringend. *(haakt in)*

CATHY : *(op)* Jeanne is weggevoerd.

ADELE : Suzanne stuurt vandaag nog een nieuwe meid.

CATHY : Suzanne?

ADELE : Wel ja! Die van 't interim-bureau. Wat een toestand, wat een toestand!
(af)

(Adèle naar de keuken. Cathy drukt op zoemer om de klant te laten binnenkomen. Stefan op)

STEFAN : Ah juffrouw... Zoudt ge tegen mijnheer willen zeggen dat ik later terugkom?

CATHY : Tegen welke mijnheer?

STEFAN : Tegen mijnheer de dierenarts. Gij zijt toch de secretaresse, of niet?

CATHY : Ik ben de dierenarts.

STEFAN : Oeps! Sorry. Maar ik had geen vrouwelijke dierenarts verwacht. En zeker niet zo'n knappe.

CATHY : Kan ik u helpen, mijnheer?

STEFAN : Ik ben Stefan. Ge verwachtte misschien dat ik een dier zou bijhebben... Maar, mag ik eerst eens iets vragen?

CATHY : Doe maar.

STEFAN : Ik heb altijd gedacht dat een dierenarts rijkelijk aan zijn kost kwam. Maar ik merk dat gij geen ringen draagt.

CATHY : Voor een dierenarts is ringen dragen nogal onhandig, mijnheer. Als we een koe moeten helpen kalven en zo...

STEFAN : Ah zo. Ja 't zou spijtig zijn als uw trouwring daarin zou blijven steken, nietwaar?... *(merkt Cathy's reactie)* Niet getrouwd dus?

CATHY : *(onwennig)* Voor welk huisdier komt U me raadplegen, mijnheer?
(neemt schrijfgerief, stoot hierbij de bokaal met hondensnoepjes om, raapt de snoepjes op)

STEFAN : *(helpt snoepjes oprapen)* Sorry voor mijn al te persoonlijke vragen. Het lag helemaal niet in mijn bedoeling U van de wijs te brengen. Maar door mijn stomiteit van daarnet ben ik uit mijn gewone doen... En u blijkbaar oog. *(Cathy en Stefan kijken elkaar in de ogen.)*

ADELE : *(constateerde in de keuken dat de afvoer verstopt is, op in praktijk, merkt de situatie)* Maar Cathy, reizigers moet je niet tijdens je diensturen ontvangen. Die kunnen beter 's zaterdags komen.

STEFAN : Ik ben geen reiziger, mevrouw. Ik kwam eigenlijk voor een castratie.

ADELE : Ga dan maar op die tafel liggen. Ze zal er direct aan beginnen.

STEFAN : 't Is niet voor mij, madame. 't Is voor mijn Siamese kater. Maar die is er vandoor gegaan toen de veplegers die gekwetste vrouw kwamen opladen.

ADELE : Kom dan maar eens terug als ge uw kater gevonden hebt. Katten vinden altijd de weg naar huis terug. *(Houdt deur open voor Stefan. Tot Cathy)*
Bel eens een loodgieter, Cathy. De afvoer van de keuken is verstopt.

STEFAN : Kan ik misschien helpen?

ADELE : *(heel vriendelijk:)* Dat is nu eens één van die uitzonderlingen waarvoor een man in huis nuttig kan zijn, zie. Zoudt gij dat voor ons willen doen?

STEFAN : Charmante dames in nood helpen is mijn specialiteit, mevrouw.

ADELE : Die charmante dame *(Cathy)* moet nu haar praktijk open houden. Maar komt u met deze charmante dame dan maar eens mee naar de keuken.

(Adèle en Stefan naar keuken. Stefan herstelt de afvoer. Adèle haalt zo nu en dan gereedschap. Inmiddels zoekt Cathy voor de volgende klant. Milleke op met valiesje en taartendoos.)

MILLEKE : Goede dag mevrouw. Ik ben Milleke van Suzanne. Enfin. Eigenlijk heet ik Milleke van Heule, maar Suzanne heeft me gestuurd.

CATHY : Voor welk dier?

MILLEKE : Dier?

CATHY : Ik ben dierenarts.

MILLEKE : Dat weet ik. En ik ben uw nieuwe meid.

CATHY : Mijn... nieuwe meid? Gij? Een meid is toch vrouwelijk.

MILLEKE : Zo min als een dierenarts mannelijk is.

CATHY : Neem me niet kwalijk, maar ik vrees dat ik u niet in dienst kan nemen. Wij willen geen mannelijke meid.

MILLEKE : Oh. Ge weet toch dat ge dan strafbaar zijt? Het weigeren van een interimaire werkkraft omdat hij of zij van een andere sekse is, is discriminatie en volgens de Belgische wetgeving strafbaar. Me weigeren omdat ik mijn vak niet zou kennen is toegelaten. Maar ik ben toevallig de beste meid van uren in de omtrek. Daar kan ik schitterende aanbevelingsbrieven en referenties van voorleggen. *(legt papieren op bureau)*

CATHY : Maar, mijn moeder...

MILLEKE : Ik heb een diploma van bejaardenhulp. Dus als uw oude moeder moet verzorgd worden kunt ge dat ook aan mij overlaten. Ik ben een all-round meid, bejaardenverzorger, kinderverzorger, kok, klusjesman en gezelschapsdame. Ik ben ongehuwd en kan zoveel overuren maken als ge wilt. Ik zou niet weten waarom ge mij niet zoudt aannemen. *(geeft formulier)* Suzanne heeft het contract al klaargemaakt. Als ge het ondertekent begin ik de boel direct op te ruimen. *(veegt met vinger over bureaublad)* Het is nodig, zie ik.

CATHY : Dus ik ben wettelijk verplicht om u aan te nemen?

MILLEKE : Ja, mevrouw.

CATHY : En wanneer kan ik u dan wettelijk afdanken?

MILLEKE : Als ik mijn werk niet goed doe, of als ik het huishoudreglement of de Belgische wet overtreed.

CATHY : Niet eerder?

MILLEKE : Niet eerder.

CATHY : En als mijn moeder of ik u hier het leven zuur maken?

MILLEKE : Dan is het aan mij om dat te verdragen. Maar doorgaans kan ik heel goed met dames omgaan. Ik ben een zachtaardig type.

CATHY : Maar wel een man.

MILLEKE : Maar daarom moogt ge mijn diensten niet weigeren of me afdanken.

CATHY : Maar wij mogen u wel afdanken als wij daar wettelijke reden voor hebben?

MILLEKE : Zo is het.

CATHY : Oké, Milleke van Heule. We zullen ons aan de wetgeving houden en u

aannemen... (*tekent contract, geeft het aan Milleke.*) ...en ten laatste volgende week om een wettelijke reden afdanken.

MILLEKE : Ge zult wel zien, dat zal niet nodig zijn. Zou mevrouw dan nog even zo vriendelijk willen zijn om te zeggen waar ik mijn kamer kan vinden?

CATHY : Uw kamer?

MILLEKE : Ge weet toch dat ik een inwonende meid ben?

CATHY : Inwonend? Hier?

MILLEKE : Tch,tch,tch. U bent toch niet vergeten de kleine lettertjes te lezen? Kijk hier. "Inwonende meid". Dat brengt voor u volgende extra voordelen mee: ik ben goedkoper omdat ik kost en inwoon krijg en ik ben altijd ter beschikking. Ook 's nachts.

CATHY : Pas maar op, Milleke. Zo'n opmerking zal mijn moeder met alle plezier tot een poging tot ongewenste intimiteiten beschouwen. Daarvoor kunt ge wettelijk op staande voet voor ontslagen worden.

MILLEKE : Begrepen, mevrouw. 'k Heb een taart meegebracht om onze overeenkomst te vieren. 'k Zal er nog een lekkere kop koffie bij zetten. Waar is de keuken?

MOEMOE : (*op in nachtjapon*) Is Jeanne hier? Ik ga in bad. Ze mag mijn rug komen wassen.

CATHY : Nee moemoe.

CATHY : (*wanhopig gebaar*)

MILLEKE : Kan ik Jeanne helpen zoeken?

CATHY : Jeanne was onze meid. Zij waste moemoes rug altijd.

MILLEKE : Ok. Kom moemoe. We gaan eerst een stuk taart eten. Gij lust toch abrikozentaart met slagroom, of niet?

CATHY : Moemoe staat op dieet.

MILLEKE : (*bekijkt moemoe*) Met zo'n figuurtje op dieet?

(*Moemoe vindt Milleke meteen sympathiek.*)

CATHY : Ze moet op haar cholesterol letten. Ze mag geen zoet en geen vet eten en zéker geen alcohol drinken.

MOEMOE : Is dat niet wreed, mijnheer? Ik heb heel mijn leven hard gewerkt. En als ik dan eindelijk tijd en geld heb om ervan te profiteren verbieden ze me al wat ik lekker en plezant vind. Van taarten word ik dik. Alcohol verhoogt mijn cholesterol. En tegen seks kan mijn hart niet meer tegen, zeggen ze.

CATHY : Moemoe!

MILLEKE : Wat ze zeggen is waar, moemoe. Maar aan alles zijn achterpoortjes.

CATHY : Mijnheer Van Heule!

MILLEKE : Ik denk niet dat ge me kunt afdanken omdat ik moemoe vertel dat ze in plaats van suiker sacharine en succorose kan gebruiken.

MOEMOE : En voor de seks, zijn daar ook achterpoortjes voor, mijnheer?

CATHY : Dat ondervindt ge misschien wel als onze nieuwe meid uw rug komt wassen.

MOEMOE : Onze nieuwe meid? Komt Jeanne niet meer?

CATHY : Jeanne heeft vanmorgen een accident gehad. Momenteel is die mijnheer, Milleke Van Heule, onze meid.

MOEMOE : Gij?... Onze meid?... (giechelt) Kom Milleke, we gaan praten, over voordeurtjes en achterpoortjes.

(Milleke en moemoe af naar living)

CATHY : *(neemt contract, leest)* "Milleke Van Heule. Leeftijd: 41 jaar. Burgerlijke stand: ongehuwd. Beroep: dienstmeid." ... Wat gaat ons moeder daar van zeggen?

(Adèle en Stefan op in praktijk.)

ADELE : Het was heel vriendelijk van u om ons te helpen, mijnheer. En voor het castreren van uw kater zal ons Cathy je wel eens een kortingske geven, nietwaar Cathy?

CATHY : Moeten wij nog iets betalen, mijnheer?

ADELE : Maar Cathy. Dat heeft mijnheer natuurlijk gratis gedaan. Nietwaar, mijnheer?

STEFAN : En met het allergrootste plezier.

CATHY : Is u geschoold om afvoeren te repareren?

STEFAN : Ik ben eigenlijk... advocaat van beroep. Maar een sifon ontstoppen kan wel iedere man.

CATHY : Oh! Zijt gij een advocaat?

STEFAN : Mag ik me voorstellen? Stefan Ambers. Advocaat. 31 jaar... En ook ongehuwd.

ADELE : *(Houdt deur open)* Nog eens heel hartelijk bedankt, mijnheer Ambers, en hopelijk tot ziens, met uw kater.

STEFAN : Tot ziens, mevrouw, dokter. *(af)*

CATHY : Ge wiggelt die gast zo rap buiten?

ADELE : Gevaarlijk ventje. Ene van het ras dat maar vijf minuten nodig heeft om een vrouw rond zijn nek te krijgen. Hebt ge dat niet gezien? Bliksemt met verleidelijke blikken, is zo verschrikkelijk galant en hulpvaardig, wekt indruk met een schoon diplommeke en binnen de kortste tijd schuift hij zijn pion naar voor.

CATHY : Zijn pion?

ADELE : Wel ja, zoals Elvis. *(Illustreert de typische Elvis-heupbeweging, zingt:)* "Love me tender, love me dear, never let me go." Voor mannen die zoveel moeite doen om sympathiek te zijn moet ge oppassen, meisje. Als hij terugkomt met zijn kater, moogt ge hem geen kans geven om zijn troeven uit te spelen. Ballen er uit en direct buiten sturen.

CATHY : Is uw hekel aan mannen niet wat overdreven, moeder?

ADELE : Geen enkele vent deugt.

CATHY : En als ik nu toch eens verliefd word?

ADELE : Dat zou het stomste zijn dat ge kunt doen. Niet alleen voor uzelf, maar ook voor mij en moemoe. Ge gaat toch niet willen dat wij met een vreemde vent in huis moeten samenleven?

(Milleke en moemoe stoeiend op in keuken. Moemoe is netjes gekleed. Milleke draagt wit schortje en kapje. Milleke kietelt moemoe met een plumeau en zet de doos met taart op de keukentafel.)

MOEMOE : (*griecheelt*) Nee! Niet kietelen! Nee!

ADELE : Wàt is dat!?... Cathy wàt is dat? (*naar keuken*)

CATHY : Dat is... (*naar keuken*)

MILLEKE : Mag ik me voorstellen, mevrouw? Ik ben Milleke. Milleke Van Heule. En gij zijt Adèle?

ADELE : Hoe weet gij dat?

MILLEKE : Moemoe heeft al veel over u verteld, mevrouw... Ge moet niet bang zijn, het was niets dan goeds.

MOEMOE : Ik heb hem de situatie van ons huishouden al uitgelegd terwijl hij mijn rug waste.

ADELE : Terwijl hij wat!?

MOEMOE : Hela! Milleke gaat nogal wat zachter te werk dan die Jeanne met d'r kloven in haar handen. Ik heb nogal gekreund, he Milleke?

CATHY : Milleke komt van Suzanne, moeder. Dat is onze nieuwe meid.

ADELE : Dat? De nieuwe meid? Afdanken. Op staande voet afdanken. Wij willen hier geen man in huis.

MOEMOE : Allez Adèle. Milleke doet het zo goed!

ADELE : (tot moemoe) Naar de living gij. Frivool geval! En in de hoek gaan zitten met uw armen overeen. (Moemoe af, tot Cathy) En gij stuurt die seksmaniak op staande voet terug naar Suzanne.

CATHY : Wij kunnen hem niet afdanken.

ADELE : Dat zou ik eens willen zien.

MILLEKE : Op seksistische discriminatie staan straffen, mevrouw.

CATHY : Wij kunnen hem alleen maar afdanken als hij zijn werk niet goed doet of als hij het huishoudreglement of de Belgische wet overtreedt.

ADELE : Dan staat hij binnen de korste tijd op straat. Want hij zal zijn werk niet goed doen. Het huishoudreglement luidt hier als volgt, mijnheer Van Heule. Elke week moet het huis volledig schoongemaakt zijn. Elke week moet de was, netjes gestreken in de kasten liggen. Elke dag moet het ontbijt, het middagmaal - met

vier gangen -, het vieruurtje en het avondmaal stipt op tijd geserveerd worden. Dagelijks moeten de kamers verlucht worden en de bedden gedekt. Ge moogt geen enkel voorwerp beschadigen of breken. Ik duld slechts drie vergrijpen aan het huishoudreglement binnen een proefperiode van één maand en dan vliegt ge terug naar Suzanne. Het huishoudreglement zal, volgens de wettelijke normen, vanaf morgen in de keuken uithangen. *(af)*

MILLEKE : Ik zal maar beginnen afstoffen, zeker?

CATHY : Doe maar wat ge graag doet. Ge zult hier toch niet lang blijven werken.

(Milleke stoft met plumeau in de praktijk. Cathy drukt op de zoemer. Suzy op met grijs poedeltje in de arm)

SUZY : Daar zie! Milleke! Dat is lang geleden , joh!

MILLEKE : Wie we daar hebben! Suzy! Hoe is het met u?

SUZY: Met mij goed, joh. Maar met ons Mira minder goed. Zie dat meisje hier eens liggen. Daar zit geen fut meer in. En pipi doen, joh! Wel twintig, dertig keer pipi per dag.

MILLEKE : Dat is veel!

SUZY : *(zet Mira op de onderzoektafel)* En ze gaat er niet voor buiten, hoor! Waar ze staat doet ze 't. Ge moest mijn tapijt eens zien, joh! Koop ik dan nog speciaal een antraciet-grijs teefje, omdat mijn tapis-plein antracietkleurig is, met het gedacht dat ge er dan de haren zo niet op ziet! Fabriceert ze overal knalgele plekken in mijn antraciet tapijt.

MILLEKE : *(kijkt naar hondje)* Zijt gij zeker dat dat een teef is?

SUZY : De verkoper op Mol-markt zei dat toch. Ik wou geen reu. Dat had ik tegen klaar en duidelijk gezegd. Een reu heft tegen alles zijn poot op. En kunt ge dat voorstellen tegen mijn sjieke eiken kast? Nee,nee, ik heb een teef gevraagd. En dan zal dat wel een teef zijn, zeker?

MILLEKE :at hangen die twee dingen daar onder dan te doen?

SUZY : Dingen? Welke twee dingen? *(kijkt onder hond)* Dedju, Milleke, dat zijn precies serieuze kankergezwellen.

MILLEKE : Denkt gij dat?

SUZY : Wat kan dat anders zijn?

MILLEKE : Willen we het eens aan de dierenarts vragen?

SUZY : Zijt gij de dierenarts, madame?

CATHY : Ja, maar als mijn assistent de voorlopige diagnose wil stellen, mag hij rustig verdergaan.

SUZY : Maar Milleke! Zijt gij nu al een assistent ook al? Gij zijt toch een handige vent, gij. *(tot Cathy)* Milleke woonde vroeger bij ons in de wijk, madame. En hadt ge een klusjesman nodig hadt, om een velo te maken, of om op de klein mannen te passen, of om een beerput leeg te scheppen, 't was gelijk waarvoor... Milleke deed alles. Er waren veel meisje die er een oogje op hadden, hoor. Zo'n handige vent. En een lieve was het ook. Ik was er in die tijd ook een beetje verliefd op. Maar hij zag naar geen meisjes. Hij werkte altijd maar.

CATHY : Dus uw hondje watert veel?

SUZY : Wel dertig, veertig keer per dag, madame. Zou dat door die gezwellen komen?

CATHY : Die gezwellen zijn teelballen, mevrouw. Uw hond is geen teef maar een reu.

SUZY : Dat kan niet. Want ze staat vuil.

CATHY : *(onderzoekt Mira)* Uw hond staat niet vuil, mevrouw. Er zit bloed in de urine. Het veel wateren zou op een blaasontsteking kunnen wijzen. Maar dat bloed in de urine... Ik ga even een radiografie nemen, om zeker te zijn. *(met Mira af via radiografie-deur.)*

SUZY : Wel heb ik van mijn leven! Mira is een reu! Dat had die ouwe Bosvogels ook wel eens kunnen zeggen.

MILLEKE : Zijt ge met uw hond al bij een veterinaire geweest?

SUZY : Ja, bij die ouwe Bosvogels. Sedert die beginnen drinken is, is het triestig gesteld met die vent, joh. Vroeger kwam daar volk. Dat was een een gouden zaak. Maar nu.... Ik ben er met Mira geweest. En weet ge wat hij zei? "Geeft dat beest alle dagen een Hoegaarde", zei hij, " dan zal 't wel gedaan geraken."

MILLEKE : Maar het beterde niet.

SUZY : Bijlange niet! Dus ikke terug naar den Bosvogels. Weet ge wat hij toen zei? "Dat was misschien niet straf genoeg. Geef hem in 't vervolg maar een trappist." 'k Vroeg voor de zwans nog of het met groseille of zonder groseille moest zijn. Maar hij hikte eens en schreef de rekening. En dan verschieten ze

ervan dat zijn zaak kapot gaat.

(Cathy met Mira op)

SUZY : En? Ze gaat toch niet dood, he madame?

CATHY : Er zitten een twintigtal steentjes in de blaas. Die kunnen de urinekanalen verstoppen, waardoor de giftige afvalstoffen die door de nieren uit het bloed worden verwijderd, niet meer weg kunnen.

SUZY : Sterft ze daarvan?

CATHY : Het is niet helemaal ongevaarlijk. Het kan leiden tot een blijvende nierbeschadiging met coma en zelfs dood tot gevolg. Maar zo erg is het hier nog niet. Ik heb Mira al een injectie gegeven. Ik schrijf nog een antibioticakuur van 14 dagen voor. en we zetten Mira op dieet. *(neemt vier blikjes diervoer uit kast)*

SUZY : Op dieet! Ocharme, en ze is al zo mager.

CATHY : *(geeft blikjes aan Suzy)* Dit is geen calorie-arm dieet. Dit is het Beverly-Hill-dieet en komt rechtstreeks uit Amerika. Het is een dieet met weinig eiwitten en mineralen. Het is naast de antibiotica een extra hulpmiddel om Mira op de kortst mogelijk tijd te genezen.

SUZY : Als ze dat maar vreet. Ze is nogal kieskeurig.

CATHY : *(lachend)* 't Schijnt lekker te zijn. *(geeft Mira een hondensnoepje)* En hij lust mijn snoepjes toch ook.

SUZY : Awel, madame. Gij valt potverdomme hard mee. Gij doet tenminste iets voor mijn Mira. Dat kon ik van die Bosvogels niet zeggen. Als nu de rekening nog meevalt maak ik reclame voor uw winkel. Daar moogt ge zeker van zijn. Hoeveel is 't?

CATHY : *(schrijft briefje voor antibioticakuur)* Twaalfhonderdzesig frank, alsjeblieft.

SUZY: Hier zijn er vijftienhonderd. Geef de overschot maar aan Milleke. Zonder uw assistent had ik anders nog niet geweten dat Mira een jongetje is. (tot Mira) We zullen een andere naam moeten zoeken voor u, meisje. Mira voor een jongen, dat gaat niet, eh *(af)*

CATHY : Ge hebt nog niet veel gedaan, he Milleke Van Heule?

MILLEKE : Gekust heb ik nog niet. Maar ik heb wel uw public relations verzorgd. Suzy is de gazet van de Seefhoek. Ge zult zien, binnenkort is heel de Seefhoek

hier klant.

CATHY : Ik zal mijn public relations zelf wel verzorgen. Houdt gij u maar aan uw huishoudreglement. Dat is al lastig genoeg.

(Telefoon rinkelt.)

CATHY : *(Ttelefoneert)* Met Cathy Van Doren. Dringend?... Ik heb nu wel visitesuren, mijnheer, maar als het heel dringend is... Moeilijkheden met de ademhaling?... En met het hart?... En met de bloedsomloop ook?... Dat lijkt ernstig. Wablieft? Vlinders in de buik?... *(lacht)* Mijnheer Ambers! Ja, dat lijkt een heel dringende zaak... Ik zal voor u een afspraak noteren. Morgen tussen halfzes en zes uur... *(Noteert in haar agenda.)* Nu direct ook? Waar?... In het café achter de kerk. Goed, ik kom,... Stefan.

(Zoekt opgewonden haar autosleutels, wil vertrekken.)

MILLEKE : Een afspraakje?

CATHY : Dat zijn wel MIJN zaken, mijnheer Van Heule.

MILLEKE : Verliefd zijn is mooi, nietwaar juffrouw Cathy?

CATHY : Wie zegt dat ik verliefd ben?

MILLEKE : Uw mooie, glanzende ogen, juffrouw Cathy. Daar weet moemoe nog niets van, denk ik, want daar heeft ze niets van gezegd. Mag hij al binnenkomen van uw moeder?

CATHY : Luister, mijnheer Van Heule. Wat ik doe zijn private aangelegenheden. Dat gaat u niets aan. Gij zijt aangenomen om hier te kuisen, te schuren, te wassen en te plassen. En als gij uw werk niet doet, wordt ge afgedankt. Begrepen? En o wee, als ge hierover iets tegen moeder zegt.

MILLEKE : Juffrouw Cathy! Wacht! *(pakt dokterstas, stoot hierbij tegen een fles die aan diggelen valt)* Ik wou uw dokterstas meegeven. Mevrouw uw moeder zou het vreemd kunnen vinden als u voor een spoedgeval geen dokterstas meeneemt. Ik zal de scherven opruimen. Zwijgt gij daarover?

CATHY : *(graait dokterstas mee)*

MILLEKE : Zal ik uw moeder misschien al een beetje voorbereiden?

CATHY : Kop dicht en werken! (af)

2° BEDRIJF

(Cathy zit aan het bureau en schrijft. In de keuken hangt een huishoudreglement en staat een stofzuiger. Her en der staan planten en vazen met fleurige verse bloemen. Milleke vult in de keuken een vaas met snijbloemen terwijl hij het liedje "Tinneke Van Heule" fluit. Hij zet de bloemen op Cathy's bureau.)

MILLEKE : Ruik eens, juffrouw Cathy. Verse anjers geuren heerlijk.

CATHY : Geen tijd voor, Milleke. Geen tijd.

MILLEKE : 't Is vooral door gebrek aan tijd dat de moderne mens geen liefde meer ervaart.

CATHY : Luister, filosoof van Heule, uw bloemen zijn mooi, maar ik heb echt geen tijd om er aandacht aan te besteden. Ik heb een drukke agenda af te werken... en gij ook.

MILLEKE : Gij doet alsof aan bloemen ruiken tijd verspillen is.

CATHY : Ja dat is tijd verspillen.

MILLEKE : *(wijst in Cathy's agenda)* Dan is die afspraak daar, met die hartjes, tussen halfzes en zes, ook tijd verspillen.

CATHY : Dat is geen tijd verspillen.

MILLEKE : Toch wel, want ge houdt niet van hem.

CATHY : Ik hou wel van hem.

MILLEKE : Stefan Ambers heeft alleen maar uw hoofd op hol gebracht, dat is alles.

CATHY : Wat weet gij daarvan?

MILLEKE : Iemand die verliefd is verwarmt zijn dagelijkse bezigheden door de liefde. Die voelt, ziet, hoort, smaakt... en ruikt in alles de liefde . Die moet niet in zijn agenda noteren wanneer er een half uurtje overschiet om een potje te vrijen.

CATHY : Gij hoeft mijn liefdesleven niet te becritiseren, Milleke van Heule. En de public relations verzorgen is ook uw taak niet. Gij zijt een meid, en meer niet. Gij kuist en daarmee basta. Nog welgeteld één à twee dagen want die kapotte bokaal hondensnoepjes wordt wél aan mijn moeder gerapporteerd. Nog twee ongelukjes en uw loopbaan als raadsman, assistent, hoofd van de afdeling

public-relations en meid bij dierenarts Van Doren is voltooid verleden tijd. *(af)*

(Milleke stofzuigt in de keuken. Moemoe op trekt de stekker van de stofzuiger uit.)

MOEMOE : Komt ge straks mijn rug nog eens wassen en masseren, Milleke?

MILLEKE : Hebt ge gisteren niet genoeg naar uw voeten gehad van Adèle?

MOEMOE : *(guitig)* Ja. Gij ook?

MILLEKE : Zo'n sigaar.

MOEMOE : Niet aantrekken, Milleke. Aan de buitenkant ziet ons Adèle er een SS-er uit. Maar van binnen is 't een carmeliteske.

MILLEKE : Maar als ik uw rug nog eens was, gaat dat carmeliteske vloeken als een SS-er, denk ik.... Maar kom. Ik zal uw rug nog eens wassen. Ik zal hier toch niet lang werken.

MOEMOE : Zijt ge het hier al beu? Na één dag?

MILLEKE : Ik werk hier graag. En zeker bij zo'n sympathieke moemoe. Maar Adèle staat op de loer om mij zo vlug mogelijk te kunnen afdanken. En met juffrouw Cathy botert het ook niet goed. Ze willen mij zo rap mogelijk buitenwippen.

MOEMOE : Daar zal ik dan een stokje voor steken... als ik kan. Zo'n goede meid als gij hebben wij nog nooit gehad. Maar voor 't geval dat ge toch niet moogt blijven, zoudt ge mij eerst eens over dat achterpoortje willen vertellen? Dat van de alcohol. Ge weet dat ik van ons Adèle geen alcohol mag drinken omdat het slecht is voor mijn cholestrol. Hoe zit het met dat achterpoortje?

MILLEKE : Gij moogt wél alcohol drinken. Dagelijks twee glazen licht bier verlaàgt de cholesterol.

MOEMOE : Mag ik elke dag twee glazen bier drinken? En kan daar niemand iets van zeggen?

MILLEKE : Dat is een authentiek doktersrecept.

MOEMOE : *(omhelst Milleke)* Milleke gij zijt een schat, een redder in nood. Saprístie, nu kan ons Adèle niet meer van haar gat maken als ik in 't openbaar een ferm pint bier achteroversla. Nu moet ik niet meer in 't geniep van de fles tutteren.

MILLEKE : Foei, moemoe. In 't geniep drinken!... Dat is oneerlijk.

MOEMOE : En moeilijk, joh! Moeilijk!... Ge moet eens zien wat ik daar allemaal moet voor doen. Eerst wachten tot hier niemand binnen is. *(beeldt haar verhaal uit)* Dan op mijn tenen de praktijk binnensluipen. Goed rondkijken of de kust wel echt veilig is. Een stoel pakken. Heel stilletjes tegen de kast zetten. Er op klauteren. En iss het moeilijkste. Dat gaat zo vlot niet meer. *(klautert moeizaam op de stoel)* Dan voorzichtig rechtkomen. Geen evenwicht verliezen. En hebbes! *(Steekt triomfantelijk fles Elixir d'Anvers omhoog.)*

MILLEKE : Is dat apothekersspul?

MOEMOE : Dat is Elixir d'Anvers. Een dierenarts gebruikt dat bij kolieken bij de beesten. Dat is een oude remedie die nog niet wetenschappelijk bewezen is, maar die wel helpt.

MILLEKE : Merkt juffrouw Cathy niet dat ge daarvan drinkt?

MOEMOE : De fles bijvullen. Dat is ook niet gemakkelijk.

(Moemoe wil van de stoel klauteren. Op dat ogenblik rinkelt de telefoon. Moemoe schrikt en laat de fles Elixir op de grond vallen. Milleke neemt de telefoon op.)

MILLEKE : Met de praktijk van dierenarts Cathy Van Doren. Nee de dierenarts is er nog niet. Binnen een paar minuutjes zal ze er zijn. Ze begint deze namiddag met de raadplegingen om 14 uur. Graag gedaan. Tot uw dienst. *(haakt in)*

MOEMOE : *(Staat boven op de stoel naar de scherven te staren.)* Dat zijn rampen, Milleke.

MILLEKE : Zo erg is het niet, moemoe. De scherven bijeenkeren en 't is opgelost.

MOEMOE : En wie heeft dat kapot gedaan?

MILLEKE : Gij.

MOEMOE : Ik niet! Waarom zou ik een fles Elixir willen pakken? Ik drink geen alcohol... denkt ons Adèle.

MILLEKE : Ik zal het rap opkuisen en een nieuwe fles gaan kopen. Dan heeft niemand iets kapot gedaan.

(Cathy op via livingdeur. Moemoe springt met de lenigheid van een turnster van de stoel.)

CATHY : (*merkt glasscherven*) Wie heeft die fles laten vallen?

MILLEKE : Ik.

CATHY : Dat is dan het tweede stuk dat ge breekt, mijnheer Van Heule. Nog één keer en ik kan u wettelijk afdanken. Maak uw valies al maar klaar. Want tegen dit tempo vliegt ge morgenavond met uw klikken en klakken buiten.

MOEMOE : Milleke heeft die fles niet kapot gedaan. Dat heb ik gedaan.

CATHY : Ge hoeft de schuld niet op u te nemen, moemoe. Trouwens, waarom zoudt gij een fles Elixir breken? Ge drinkt geen alcohol. En als ge graag zachte handen hebt om over uw rug te wrijven, zal ik dat voortaan wel doen. Daar hebt ge geen Milleke Van Heule voor nodig.

MOEMOE : Dat zegt ge zo maar. Als ge de praktijk van Bosvogels overgenomen hebt, hebt ge zeker geen tijd meer voor mij.

CATHY : Voor u mààk ik tijd, moemoe. (*neemt sleutel*) Ik ga de voordeur losmaken. (*tot Milleke*) Maak dat die rommel opgekuist is vooraleer er klanten binnenkomen. (*af naar wachtkamer*)

MOEMOE : Had ik geweten dat ge buitenvliegt als ge drie dingen kapot gedaan hebt, had ik direct de schuld op mij genomen.

MILLEKE : Trek het u niet aan, moemoeke. Wie een hond wil slaan vindt wel een stok.

MOEMOE : Als ge nog eens iets breekt, kom dan met de brokstukken direct naar mij. Ik kan dat zodanig repareren dat ge er niets meer van ziet. Ik ben een fijne in mijn vingers. Gerard zei altijd: uw vingers, schatje, zijn zo lenig en soepel dat ze zouden kunnen leren voor pick-pocket.

MILLEKE : Was Gerard uw man?

MOEMOE : Nee, Gerard is een knappe gast van het oudmannentehuis op de Grote Baan. Vijfenzeventig jaar is hij... en een beetje verliefd op mij. (*laat foto zien*) Kijk dat is hij.

MILLEKE : Ferme vent.

MOEMOE : Ik mag er van ons Adèle niet meer naartoe. Daar komt seks van, zegt ze, en dat is slecht voor mijn hart.

CATHY : (*op*) Is dat nu nog niet opgeruimd?

MILLEKE : Ik wou er net aan beginnen, juffrouw. (Naar keuken, neemt blik, borstel, emmer water, dweil en aftrekker.)

MOEMOE : Als ge me geld geeft zal ik een nieuwe fles Elixir gaan kopen. Dan is er niets gebeurd en is er niets meer kapot.

CATHY : *(geeft geld)* Ge moogt een nieuwe fles gaan kopen. Maar als ge 't voor Milleke doet... die twee kapotte stukken blijven op zijn rekening staan.

MOEMOE : Komaan Cathy, trek uw ogen eens open. Wij hebben nog nooit zo'n goede meid gehad. Alles ziet er fris en fleurig uit. Om vijf uur vanmorgen begon Milleke al te werken. Hij is beleefd, gedienschtig, lief.

CATHY : En 't is een krak in ruggen wassen, zeker?

MOEMOE : Daar is hij formidabel in!

CATHY : Ga een fles Elixir kopen, moemoe, en leg er u bij neer dat Milleke hier niet blijft werken. Hij bemoeit zich te veel met mijn zaken en ge weet dat ons moeder geen man in huis wil.

MOEMOE : Ik vraag me af wat gij gaat doen de dag dat ge verliefd wordt. *(af)*

CATHY : *(zucht)* Dat weet ik ook niet, moemoe. Dat weet ik niet.

(Cathy drukt op zoemer Virginie en Pierre op met een grote bastaardhond.)

CATHY : Goede dag, mevrouw, mijnheer.

VIRGINIE : Wij komen met onze hond.

PIERRE : Met onze Dago.

VIRGINIE : Wij komen van de Seefhoek.

PIERRE : Wij hoorden zeggen dat gij zo'n goede dierenarts zijt.

CATHY : Dago is een mooie hond. Een rashond?

VIRGINIE : Ja, ja. Van koninklijke bloede.

PIERRE : Maar schat. Ge hebt toch gehoord wat dokter Bosvogels zei: onze Dago heeft geen koninklijk bloed. Dat is een bastaard, zei hij.

VIRGINIE : Nee, Pierre, onze Dago is van koninklijke afkomst. Het staat toch op zijn papieren, zeker. *(Neemt papier uit handtas)* Kijk maar eens dokter, hier staat

het. Dat is een officieel papier van de KONINKLIJKE maatschappij Sint-Hubertus.

CATHY : *(verbijt een lach)* Dat staat inderdaad op het papier, mevrouw. Is Dago ziek?

VIRGINIE : *(bekijkt haar man)* Niet echt, nee.

PIERRE : *(bekijkt zijn vrouw)* Eigenlijk niet.

VIRGINIE : Maar hij doet wel iets dat we niet graag hebben.

PIERRE : 't Is een delicaat geval.

(Milleke in praktijk met blik, borstel emmer water, dweil en aftrekker. Tijdens de visite van Virginie en Pierre kuist hij de scherven op.)

PIERRE : Onze Dago blaft te veel, dokter.

CATHY : Ach zo.

VIRGINIE : Hij blaft als hij niet zou mogen blaffen.

CATHY : Dat doen doorgaans de meeste honden.

PIERRE : 't Is te zeggen: hij blaft als... ons Virginie en ik... als ik mijn hand op ons Virginie haar knie leg, blaft hij, dokter.

VIRGINIE : Maar dat is het ergste nog niet, he Pierre?

PIERRE : Ge moet weten, dokter, onze Dago slaapt bij ons in bed. En dat is uw schuld, he Virginie!

VIRGINIE : Toen gij een heel week in de kliniek gelegen hebt, had ik koude voeten. En met de hond er op had ik warme voeten.

PIERRE : Daarmee was onze Dago natuurlijk bedorven. En sedertdien slaapt hij bij ons in bed.

VIRGINIE : Over 't algemeen hebben wij daar geen last van.

PIERRE : 't Is maar, als ons Virginie en ik nog eens heel dicht willen bijeen liggen... en wat babbelen. En als dan 't één woord 't ander meebrengt... dan blaft onze Dago.

VIRGINIE : En hij stopt niet vooraleer wij gedaan hebben!

PIERRE : En dat 's nachts! De geburen wakker!

VIRGINIE : Wij durven niet meer voortdoen, he Pierre?

PIERRE : Wij durven er niet meer aan beginnen, Virginie.

CATHY : Dat is inderdaad een delicaat geval. Als dierenarts heb ik daar eigenlijk geen remedie tegen. Maar ik kan u wel aanraden om samen met uw Dago naar een dierentherapeut te gaan. Dat is iemand die de gedragingen van de hond bestudeert en eventueel van zijn slechte gewoontes afhelpt. (neemt papier.) Hier is een adressenlijst van therapeuten. Ik denk dat u het best dààr eens naartoe gaat met uw Dago.

VIRGINIE : Gij denkt dus niet dat onze Dago moet geopereerd worden?

CATHY: Waarom zou ik hem moeten opereren?

VIRGINIE : Dokter Bosvogels wou Dago's stembanden doorknippen.

PIERRE : Hij zou het misschien wel niet écht gedaan hebben, Virginie. Ge hebt toch duidelijk gezien dat hij een pint te veel op had, toen wij daar waren.

VIRGINIE : Ik ben in ieder geval echt blij dat wij met onze Dago naar hier gekomen zijn. Hoeveel moet ik u, dokter?

CATHY : Dat was graag gedaan en gratis, mevrouw. (*opent deur*) Ik hoop dat Dago zijn slechte gewoonte snel afleert. (*streeft Dago*) *Dag Dago*.

PIERRE : Ik hoop het ook, dokter. 't Zou een ander leven zijn voor ons.

CATHY : Dat geloof ik.

(*Pierre en Virginie met Dago af.*)

CATHY : (Glimlacht en schuddekopt.) "Onze hond blaft te veel." Ik zou aan die mensen moeten vertellen dat ze hun hond eens een flinke trap onder zijn achterste moeten geven. Maar kunt ge dat nu doen? Kunt ge tegen zo'n brave mensjes zeggen dat ze hardhandiger moeten optreden?

MILLEKE : Moeilijk.

CATHY : (*dromerig*) 't Is niet te geloven. Zo oud en toch nog zo verliefd op mekaar. Ze straalden nog van verliefdheid. Dat heerlijk gevoel van....

MILLEKE : ... van geluk...

CATHY: ... dat was bij hen nog tastbaar, die spetterende tintelingen van, van...

MILLEKE : ... van zaligheid.

CATHY : En die tintelende frisheid van, van...

MILLEKE : ... van Fa?

CATHY : Hoe kunnen ze het opbrengen om een heel leven lang van elkaar te houden? Een heel leven lang... is zo lang.

MILLEKE : Een leven is niet lang als ge het beleeft als een verzameling van momenten, juffrouw Cathy.

CATHY : *(ontwaakt uit gedroom)* Ik heb uw mening niet gevraagd, Milleke Van Heule.

MILLEKE : Neem me niet kwalijk. Je pense donc je suis. IK zou zeggen: ik ben uw meid, dus denk ik met u mee. Zo heb ik ook nagedacht over die overname van de praktijk van Bosvogels. Als ik u was zou ik die zaak niet overnemen.

CATHY : En waarom zou ik van onze bemoeizieke meid die zaak niet mogen overnemen?

MILLEKE : Bosvogels is sedert begin dit jaar een alcoholieker. Daardoor blijven er heel wat mensen uit zijn praktijk weg. Waarom zoudt ge dan nog een kapitaal spenderen aan een zaak die kapotgaat? Hoeveel vraagt hij voor de overname?

CATHY : Vier miljoen. Maar dat zijn uw zaken niet.

MILLEKE : Da's veel te veel, meisje.

CATHY : "Juffrouw" Cathy, alsjeblieft. Trouwens, die overnamezaak is door mijn boekhouder onderzocht. En naar mijn bescheiden mening is een boekhouder nog altijd deskundiger dan een meid.

MILLEKE : Moest dat mijn boekhouder zijn gaf ik hem een deskundige schop onder zijn kont, "juffrouw" Cathy.

(Cathy wil uitvliegen tegen Milleke. Stefan onstuimig op via linkerdeur. Milleke verplaatst zich naar de achtergrond, waar hij wat werkt en toekijkt.)

STEFAN : Cathy! Ik kon niet wachten tot de zoemer ging.

CATHY : Stefan! Scheelt er iets? Wij hadden toch maar pas een afspraak tussen

halfzes en zes.

STEFAN : Ja, schatje, maar ik ben toch zo verschrikkelijk verliefd! Tot over mijn oren, tot onder mijn oksels, tot tussen mijn...

CATHY : Ik dacht al dat er iets ernstigs scheelde.

STEFAN : Is dat niet ernstig genoeg? Bij mij is alles ondersteboven gegooid. Ik ben van mijn verstand beroofd. Mijn hart werd gestolen... Ik kan niet meer zonder jou. *(wil Cathy omhelzen)*

MILLEKE : In zo'n geval zou ik naar de politie gaan aangifte doen.

STEFAN : Oh, hier is nog volk.

CATHY : Dat is Milleke, onze meid.

STEFAN : Dat? Uw meid? *(spottend.)* Dat tutuuke met die baviaan in? Waar hebt ge dat beest gehaald? Van Tarzan gekregen?

CATHY : Komaan Stefan, ge moet geen mensen beledigen.

STEFAN : Ik beledig niemand. Ik zeg alleen maar wat ik zie. Maar allez Cathy. Wie neemt er nu zo'n vetgans in huis? En dat in uw positie, als welstellende dierenarts. Hier moest een jong dingske rondlopen, dat een vlot kontje omhoogsteekt als ze de dweil uitwringt. Ge moogt er zeker van zijn, als ik hier woon, komt hier een frisser dingske kuisen.

CATHY : Zo ver zijn we nog niet.

STEFAN : Maar als het aan mij ligt duurt dat niet lang meer, schat. Ik kan zonder u niet meer leven. Ik wil u aanraken, u strelen, u kussen... *(legt Cathy op de onderzoektafel en kust haar)*

CATHY : *(Stefan! Milleke.*

STEFAN : Milleke kan de pot op. Gij zijt mijn grote liefde. Alleen mijn Cathy wil ik liefhebben. Helemaal. *(kust de lichaamsdelen die hij opsomt)* Haar voetjes. Haar knappe benen. Haar handen. Haar armen. Haar schouders. *(Begint Cathy's blouse los te knopen.)* al die verborgen schoonheden...

CATHY : Stop Stefan! Mijn moeder kan hier binnenkomen. En als die ziet wat wij hier doen!

STEFAN : Uw moeder kan de pot op, my love. Wij twee zijn een eiland van liefde. Alles rondom ons verzinkt in een zee van anonimiteit. Mijn liefde, jouw

liefde... *(Doet Cathy's blouse uit, bekijkt haar.)* Oh my God! Wat een ongerept natuurschoon.

(Milleke opent de livingdeur, schrikt en doet deur weer dicht.)

MILLEKE : Cathy, uw moeder is daar!

CATHY : O nee! *(Stefan wil verder kussen en strelen)* Nee Stefan, niet doen. Hou op.

(Cathy kan door toedoen van Stefan haar blouse niet aankrijgen. Milleke neemt de emmer water en kiept een flink deel water tegen Stefans achterste.)

STEFAN: *(schrikt)*

MILLEKE : Zo koelen ze bij ons in 't oerwoud een hete kater af. *(Snelt met emmer naar de deur. Stelt zich op om emmer water over Adèle te kiepen als ze binnenkomt.)*

ADELE : *(terwijl ze de deur opent.)* Weet gij waar moemoe is, Cathy?

(Adèle krijgt die zin niet helemaal uitgesproken, want Milleke kiept de emmer water over Adèle. Adèle proest en krijst. Milleke droogt Adèle's gezicht af met de dweil terwijl hij zich aanhoudend verontschuldigt. Adèle spartelt tegen. Cathy profiteert van de gelegenheid om Stefan in de achtkamer te zetten en haar blouse dicht te knopen.)

ADELE : Hou op!

MILLEKE : Neem me niet kwalijk, mevrouw. Het was écht zo niet bedoeld.

ADELE : Nee? Dan moet gij mij eens uitleggen hoe het komt dat ik zo nat ben.

CATHY : Dat is eigenlijk mijn schuld, moeder. Ik had Milleke gevraagd om een emmer water tegen de deur te gieten. Ik had bij een hond een straf lavement gezet. Pas toen ik het hoorde rommelen in zijn buik besepte ik dat ik dat beest moest buiten zetten. Ik grabbelde hem nog vast. Maar 't was te laat. 't Floepte allemaal tegen de deur.

MILLEKE : Nog een geluk dat ge niet eerder binnengekomen zijt.

ADELE : Ik had hier gisteren moeten binnenkomen, toen gij uw eerste stap hier binnen zette. Dàt dat zou veel ongelukken bespaard hebben. *(af)*

CATHY : Bedankt.

MILLEKE : Gij ook.

CATHY : 't Was graag gedaan.

MILLEKE : Ik had er ook plezier in.

CATHY : Waarin?

MILLEKE : In die emmer water over uw moeders kop kappen.

CATHY : Ik ook.

MILLEKE : Al had ik die eigenlijk over uw kop moeten zwieren.

CATHY : Zoals tegen een loopse teef?

MILLEKE : Om u wakker te maken, zodat ge met uw twee voeten op de grond komt. Die Stefan is toch niets voor u.

CATHY : En waarom zou Stefan niets voor mij zijn?

MILLEKE : Dat is een blaaskaak.

CATHY : Stefan is geen blaaskaak. Hij is een advocaat en hij houdt van mij.

MILLEKE : Dàt een advocaat? Als dat een advocaat is ben ik een minister. En dat ventje van u houden? U strelen en flemen, ja, zoals een gulzige kater om aan uw biefstuk te geraken. Van elkaar houden is andere koek, juffrouw Cathy. Dat is een inwendige belevenis, een zaligheid die binnenin vibreert. Liefde is een geestelijke overgave, een diep intens beleven, zoals bij die twee mensen van daarstraks. Uw Stefan maakt er een klucht van.

CATHY : Dat was geen klucht.

MILLEKE : Dat was om u kapot te lachen. (*Imiteert Stefan*) "Bij mij is alles ondersteboven gegooid, ik ben van mijn verstand beroofd, mijn hart werd gestolen." Dat zijn toch geen uitspraken van een verliefde mens. Dat zijn slogans van een versierder die een slag wil slaan. Trucjes, om uw benen open te krijgen.

CATHY : Mil Van Heule! Wie denkt gij wel dat ge zijt? Dat heeft alleen maar een gehomologeerd getuigschriftje van kuisvrouw en zal mij de les eens spellen. Hij zal mij eens vertellen op wie ik niet mag verliefd worden. Hij zal aan dat stom vrouwelijk veterinaire eens zeggen welke praktijk ze niet mag overnemen en hoeveel ze mag spenderen... Want mijnheer de kuisvrouw draagt toch een lange broek, zeker! Hij weet het toch wel beter dan zo'n stom beestendoktertje!

MILLEKE : Stefan draagt ook een lange broek. Daar zegt ge niets van. Maar ja, die kust. Ik kuis.

CATHY : En ge kuist nog slecht ook. Want 't is hier nog altijd niet gedaan.

MILLEKE : En Stefan kust goed zeker?

CATHY : Heel goed.

MILLEKE : Die kent er geen botten van.

CATHY : Gij kunt dat beter, zeker?

MILLEKE : Eens voordoen?

CATHY : Blijf minstens vijf stappen van mijn lijf! En maak dat ge uit mijn praktijk wegzijt. Mét uw kuisgerief.

(Milleke neemt borstel en blik mee naar de keuken. Als hij alles weggeborgen heeft begint hij te strijken. Inmiddels:)

SUZY : (in paniek) Ik kan niet wachten tot ge gezoemd hebt, madame. 't Is een geval van leven en dood. Mijne Gilbert... Oh! Mijne Gilbert!

CATHY : Heet Mira nu Gilbert?

SUZY : Bijlange niet. Gilbert is de vent waarmee ik op mijn kot zit. En ik denk dat hij gaat sterven. Hij kwam deze morgen thuis van zijn werk. Goed zat, zoals altijd. Ik lag nog in mijn bed. Deze middag aan tafel vraagt hij aan mij nog van die lekkere pâté. Ik zeg: "Pâté? Ik heb gene pâté gekocht." - "Jawel, zegt hij, want ik heb er deze morgen van gegeten, 't stond in de ijskast." - "Gilbert Vangassen" zei ik "ik ben zelfs niet naar de Nopri geweest de laatste dagen, wat zou er pâté in de ijskast gestaan hebben." Daar hadden we eerst nog een half uur ambras over. Enfin, ik geef hem een stuk chocolade bij zijn boterham, zei dat hij zijn molen moest dichthouden en ik ga naar de ijskast. 'k Moest ons Mira - ze heet nu Max - nog van dat dieet-eten geven. Wat zie ik? Dat schoteltje met de overschot van gisteren was leeg. 'k Vraag aan Gilbert waar hij dat hondeëten gezet heeft. Begint hij daar te braken! Te braken! Ik dacht dat zijn pens er mee uitkwam. Enfin, tussen de brokken door kwam er uit dat hij die Amerikaanse hondefret opgegeten had. Is hij nu vergiftigd?

CATHY : In hondevoer zit geen vergif, mevrouw.

SUZY : Ook niet in dat Benny-Hill-geval?

CATHY : Ook niet in het Beverly-Hill-dieet.

SUZY : Maar waarom kotst Gilbert dan zo?

CATHY : Misschien omdat hij te veel gedronken heeft. En als hij zich daarbij nog inbeeldt dat hondevoer samengesteld is uit wormen en maaikens en rotte darmen...

SUZY : Zit dat daar allemaal in? Heeft de Gilbert dat allemaal in zijn kas geslagen?

CATHY : Nee. In hondevoer kan wat meer vet zitten. Maar voor de rest is het vervaardigd van gewoon vlees, waarvan wij de filets eten.

SUZY: Dus het kan geen kwaad voor de Gilbert?

CATHY : Helemaal niet. Ge moogt gerust zijn

SUZY : (*zucht van verlichting*) Dan zal ik eens van mijn oren gaan maken omdat hij zo zat thuis gekomen is. Moet ik nog iets betalen?

CATHY : Nee. Deze consultatie is gratis.

(Milleke op uit keuken)

SUZY : Ha, Milleke! Ik denk dat gij bij deze madame een schoon jobke gevonden hebt. 't Is een braaf mens. Ik moest deze keer niets betalen. Dat is hier nogal wat anders dan bij die Bosvogels. 'k Zal nog eens flink reclame maken in de wijk. En erbij zeggen dat gij hier werkt. Ge gaat zien, binnen dit en een jaar staan al de klanten van Bosvogels hier bij uw madame in de winkel.

MILLEKE : Ge moet geen reclame maken, Suzy. Volgende week neemt mevrouw Cathy de praktijk van mijnheer Bosvogels over.

SUZY : 't Is niet waar! Is dat echt?

CATHY : Ja, vermoedelijk zal alles volgende week rond zijn.

SUZY : Ge hebt toch een brommer?

CATHY : Een brommer? Waarom?

SUZY : Ah, om het vlees te gaan keuren in 't slachthuis. Ge weet toch dat den ouwe Bosvogels aangesteld is om het vlees in de slachterij te keuren.?

CATHY : Ja. Dat werk neem ik ook over.

SUZY : Ge weet toch HOE den oude Bosvogels het vlees keurt?

CATHY : Nee.

SUZY : Awel. Hij vertrekt bij hem thuis met zijn brommer. Broem, broem. Gas geven. Veel lawaai maken, alle kleppen openzetten en niet crossen maar laag vliegen. Want hij moet het vlees gaan controleren. En dat mag niet te lang duren, want zijn derde fles jenever is nog maar half leeg. Van ver horen de mannen van 't slachthuis hem aankomen. Die laten alles vallen, spurten naar de poorten en duwen zo rap mogelijk de voor- en achterpoort van de slachterij open. Juist op tijd. Want Bosvogels zoekt erdoor, van voor naar achter, terwijl hij roept: "Alles goedgekeurd!"... Zo wordt dat vlees gekeurd. En daarom hebt ge een brommer nodig. Maar als ik u een goede raad mag geven, madame, doe het niet. Koop geen brommer en neem die zaak niet over. Den ouwe Bosvogels is de helft van zijn klanten al kwijt. En de ander helft zal ik wel naar hier sturen. Allee. 'k Ga naar Gilbert Vangassen. Eens ferm van mijn gat maken. Mensen, houdt u goed en nog eens bedankt, he, madame. *(af)*

MILLEKE : Krijgt ge zijn brommer erbij, voor die vier miljoen?

CATHY : Is de strijk al gedaan, mijnheer Van Heule?

MILLEKE : Nog niet, juffrouw Cathy. Daar ga ik direct aan beginnen. *(af)*

CATHY : *(telefoneert)* Met boekhouder Van Campenhout? Met dierenarts Cathy Van Doren. Hebt gij de cijfers van 1994 (actueel jaar) van mijnheer Bosvogels ook bekeken, mijnheer Van Campenhout?... Die hebt ge niet gehad?... Ja, ik weet dat balansen op het einde van het jaar opgemaakt worden. Maar stel dat mijnheer Bosvogels vanaf begin dit jaar er zijn voeten aan veegt, en zijn praktijk verwaarloost?... Ah, dat risico zit er bij iedere overname in. Maar de zaak van mijnheer Bosvogels is safe volgens u? Nee, meer moest ik niet weten, mijnheer Van Campenhout. Dank u voor de inlichting. *(haakt in)*

(Moemoe op met fles Elixir en bak bier)

CATHY : Moemoe! Ge moest toch alleen maar een fles Elixir gaan halen!

MOEMOE : Ik had nog overschot en ik heb maar ineens een bak Stella meegebracht.

CATHY : Waarom? Hier drinkt niemand bier.

MOEMOE : *(sleurt bak naar keuken)* Voor mij. Ik drink bier. Vanaf vandaag. Twee pinten per dag. Dat verlaagt mijn cholesterol, heeft Milleke gezegd.

CATHY : *(in de keuken)* Ah zo! Heeft Milleke dat gezegd? Slim ventje, nietwaar? Dat Milleke.

MOEMOE : Ja, een snugger gastje.

CATHY : Weet alles beter, nietwaar? Maar wat hij niet weet, is dat hij hier morgen buitenvliegt.

MOEMOE : Ge gaat die brave sloeber toch niet afdanken?

CATHY : Brave sloeber? 't Is een arrogante, een achterbakse, een bet-weter, een schijnheilige, een...

MOEMOE : Daar zie! Ze kent de litanie ook al van buiten! Van ons Adèle geleerd zeker? 't Is maar dat die litanie in Milleke's geval niet klopt.

CATHY : Oh nee? Dat ventje kan met alle ondeugden ondertiteld worden.

MOEMOE : Maar kindje toch. Ik denk dat wij eens moeten praten. *(Neemt flesje bier, trekt de kroonkurk er met haar tanden er af. Biedt het flesje aan Cathy aan.) Gij ook één?*

CATHY : Nee. Ik moet nog werken.

MOEMOE : Van één flesje bier slaat ge niet achterover. Komaan, pak aan. *(Cathy neemt flesje aan. Moemoe ontstopt ander flesje op dezelfde manier.)* Ge weet toch vanwaar die litanie komt?

CATHY : Nee.

MOEMOE : Dat is eigen fabrikaat van uw moeder. Ze heeft die litanie zelf gemaakt omdat ze tijdens haar huwelijk veel teleurstellingen moest incasseren. En omdat uw moeder zo goed opgevoed was, een Frans pensionaat en zo, was ze te beleefd om een vette "nondedju!" of "smeerlap!" te gebruiken. Ze verwerkte haar tegenslagen met filosoferen. En als besluit stempelde ze iedere nieuwe ondeugd op DE man. Zo is haar litanie ontstaan.

CATHY : Was mijn vader dan zo'n slecht mens?

MOEMOE : Dat was een schat van een vent. Alleen een beetje te vinnig. Omdat hij de kans had - 't was een handelsreiziger - vroeg hij het elke dag aan vijf vrouwtjes. Hij heeft in zijn leven veel slaag gekregen... maar ook veel plezier gehad.

CATHY : En mijn moeder was jaloers.

MOEMOE : Met recht en reden. Maar het was geen reden om alle mannen over dezelfde kam te scheren. Er bestaan nog lieve mannen die een vrouw héél

gelukkig kunnen maken.

CATHY : Ik heb zo'n man ontmoet, moemoe. Ik ben verliefd.

MOEMOE : 't Is niet waar? Gij ook?

CATHY : Hoezo, "gij ook"? Wie is er hier dan nog verliefd?

MOEMOE : Ik.

CATHY : Gij? Maar moemoe!... Toch niet op dat Milleke?

(Adèle op via living. We horen iemand gezang bv. "Want ze is mijn lief" gezongen door Helmuth Lotti.)

ADELE : Maar hoor dat nu toch eens!

CATHY : Waarom staat de radio zo luid?

ADELE : Dat is de radio niet.

MOEMOE : Is Helmuth Lotti hier?

ADELE : Dat is Helmuth Lotti niet. Dat is Milleke. Hij zingt terwijl hij strijkt.

MOEMOE : Oh! Zingen kan hij ook al!

ADELE : En 't werkt op mijn zenuwen!

MOEMOE : 't Is een krak van een vent. *(drinkt bier)*

ADELE : Wat is dat?

MOEMOE : Een Stella. Ook ene?

ADELE : Op die stoel daar. En met uw armen overeen.

(Moemoe gehoorzaamt als een bestraft kind.)

ADELE : Van wie moogt gij bier drinken?

MOEMOE : Van Milleke.

ADELE : En wie is hier de baas?

MOEMOE : Gij.

ADELE : En moogt ge van mij bier drinken?

MOEMOE : Nee.

ADELE : En waarom moogt ge van mij geen bier drinken?

MOEMOE : Omdat gij denkt dat dat slecht is voor mijn cholesterol.

ADELE : Waarom drinkt ge dan bier?

MOEMOE : Omdat het goed is voor mijn cholesterol.

ADELE : *(Gebaart dat ze moemoe een hopeloos geval vindt.)*

MOEMOE : En ik ben niet seniel aan 't worden. Milleke heeft gezegd dat twee glaasjes bier per dag drinken de cholesterol verlaagt. Dat is een doktersrecept.

ADELE : Ik wil niet dat ge bier drinkt. Begrepen? Die bak bier verdwijnt achter slot en grendel in de hoge kast in de kelder. *(wil bak bier heffen, krijgt het verscot in de rug)* Ai! 't Verschot.

CATHY : Maar moeder, dat is al de tweede keer vandaag.

ADELE : Ik denk dat ik eens naar mijn dokteres moet om mijn rug te laten nakijken.

MOEMOE : Daar hebt ge geen dokteres voor nodig. *(opent livingdeur - Milleke zingt nog steed - roept)* Milleke kom eens! Een spoedgeval!

ADELE : Nee! Geen vent aan mijn lijf!

CATHY : In uw ogen kan Milleke misschien alles, moemoe. Maar 't is geen dokter.

MOEMOE : Nee, maar hij heeft wel mijn rug gewassen en gemasseerd.

ADELE : Ik wil niet dat hij dat nog doet.

MOEMOE : Maar ik wel. Kijk eens. Dat kon ik eergisteren niet meer. *(showt enkele lenige turnoefeningen op de stoel)*
Hij heeft magische handen.

(Milleke op)

MOEMOE : Milleke, kijk eens naar ons Adèle. 't Is 't verscot. Kunt gij daar iets aan doen?

ADELE : Hij blijft van mijn rug!

MOEMOE : Laat hem doen, Adèle, en ge voelt u weer twintig jaar.

ADELE : Geen vent aan mijn lijf!

MOEMOE : Milleke is geen "vent".

ADELE : *(achterdochtig tot Milleke)* Doe dat schortje eens uit.

(Milleke doet schortje uit.)

ADELE : *(bekijkt Milleke)* Da's wel!

CATHY : Kom moeder. Ge hebt pijn. Laat mijnheer Van Heule tenminste proberen om de pijn te verzachten. *(tot Milleke)* Hij heeft trouwens voortdurend de pretentie alles beter te kunnen en weten. Hij kan het nu bewijzen.

MOEMOE : *(tot Adèle)* Hij zal u niet verkrachten, hoor! Ge krijgt hoogstens wat kippevel in uw nek, uw knieën kunnen een beetje bibberen en uw bloed kan er een gang van doorgaan. Maar dat is alles *(trekt Adèle's trui omhoog)* Ze is helemaal van u, Milleke.

(Zodra Milleke zijn handen op Adèle's rug legt krijgt Adèle. Hij begint te masseren. Telefoon rinkelt.)

CATHY : *(telefoneert)* Met de praktijk van dierenarts Cathy Van Doren... Hallo Stef... ... Ja, ik kan dat beestje ook bij u thuis komen steriliseren... Nee, daar komt geen bloed aan te pas. Dat zijn maar twee knikkertjes die er uit gewipt worden. Ok. Tot straks. *(haakt in)*

(Terwijl Milleke Adèle's rug masseert evolueert Adèle's schrik tot verheerlijkt gekreun en licht-sensuele geluidjes.)

ADELE : Oh! Mijn haren staan recht omhoog... Mijn knieën kloppen in hun handen... Mijn bloed zit precies in een bobbaan.

MILLEKE : Doet het nog pijn, mevrouw?

ADELE : Nee. Euh, ja. *(trekt pijnlijk grimas)*

MILLEKE : *(masseert even verder)* Nu zou het moeten gedaan zijn.

ADELE : *(geniet)* Ik denk het niet. Ik denk het niet.

MILLEKE : Ik denk het wel. *(Klopt op Adèle's achterste. Adèle slaakt een gilletje en veert recht.)*

ADELE : Daar nu! 't Is gedaan. Da's straf.

MOEMOE : Ik heb toch gezegd dat Milleke gouden handen heeft!

CATHY : Hoe is de pijn daarstraks overgegaan, moeder?

ADELE : Na een vijftal minuutjes vanzelf.

CATHY : Ach zo?

ADELE : Ik voel me wel fitter dan daarstraks.

MOEMOE : Ferm gewerkt, Milleke. Daar moet ik ene op drinken. *(wil flesje bier nemen)*

ADELE: Nee, nu niet. Drink vanavond nog maar een glas, bij de tv. *(heft fluks bak bier op)* Maar kijk nu toch eens. Ik ben precies een brouwer. *(jongleert soepel met bak bier)* Komt ge morgen mijn rug wassen, Milleke? *(af)*

MOEMOE : Gij zijt een wonderdoener, Milleke.

CATHY : Daarstraks was moeders verschot ook vanzelf overgegaan. *(tot Milleke)* Dat was een knappe voorstelling van suggestieve oplichterij, mijnheer Van Heule. Je hebt er moeders waardering mee geoogst, maar aan mijn principes is geen zalf te strijken.

MILLEKE : Nee, juffrouw, daar is geen zalf aan te strij... Oh! Mijn strijkijzer! *(af)*

MOEMOE : Waarom zijt ge niet wat vriendelijker tegen Milleke, Cathy?

CATHY : Omdat het een schijnheilig, arrogant betwetertje is.

MOEMOE : Maar kind toch. Trek uw ogen eens open. Zo'n goede vent vindt ge niet meer. Kijk, alles is kraakproper en fleurig. En 't eten dat hij klaarmaakt is om duimen en vingers af te likken. Hij zingt terwijl hij werkt. En zingt nog schoon ook nog.

CATHY : Hij vliegt er uit. Van zodra hij drie dingen kapot gedaan heeft kan ik hem wettelijk buitenzieren. En hij staat er al goed op: hij heeft al een pot hondensnoepjes en een fles Elixir gebroken. Nog één ding, en hij vliegt. *(neemt dokterstas)* Ik ga een kater steriliseren. *(af)*

MILLEKE : *(Op met een witte blouse waarin op de rug met een strijkijzer een groot gat gebrand is.)* Moet ik mijn koffer pakken, moemoe? Of denkt ge dat ge dat nog kunt repareren?

3° BEDRIJF

(Drie weken later. Er staat geen vaas met bloemen op het bureau. Cathy zit aan het bureau, drukt ze de zoemer in.)

GILBERT : *(Op met grijs poedeltje van Suzy: Mira, alias Max.)* Zet hier de spuit eens in, madame.

CATHY : Pardon?

GILBERT : Ik moet die keffer niet meer hebben. Ge moogt hem van kant maken.

CATHY : Bij wilt dat ik op deze hond euthanasie toepas?

GILBERT : Nee, ik zou willen dat ge hem kapot maakt.

CATHY : Neem me niet kwalijk, mijnheer, maar ik ben dierenarts. En de taak van een dierenarts is zieke dieren gezond te maken, maar geen gezonde dieren te doden.

GILBERT : Ah! Gij doet dat niet! En als dat mormel nu een kleine gebeten heeft? Wat dan?

CATHY : Heeft die hond een kind gebeten?

GILBERT : Ja. Mijne kleine. Een heel kwak uit zijn kaak.

CATHY : *(onderzoekt hond)* Deze hond vertoont nochtans geen verschijnselen van hondsdelheid. Hij lijkt me niet gevaarlijk.

GILBERT : Luister madame. Al zag die hond er zo mak uit als het lammetje van Johannes de Doper. Ik zeg u dat mijne kleine op dit moment rondloopt met een stuk uit zijn bakkes. Nu moogt gij kiezen: de andere kant van mijn kleine z'n snuit riskeren, of de hond laten afmaken. Ge zegt het maar. Er zijn nog andere veterinairs.

CATHY : Goed mijnheer. Ik zal uw hond een spuitje geven. Moet ik ook voor de afvoer zorgen, of neemt ge hem mee?

GILBERT : Hoeveel kost die afvoer?

CATHY : Driehonderd frank.

GILBERT : Voor driehonderd frank kan ik zelf een put graven.

(Cathy af naar röntgen-kamer.)

MOEMOE : *(steekt hoofd binnen)* Is de dierenarts weggeroepen?

GILBERT : Nee, die is daarbinnen mijn hond aan 't... analyseren of zoiets.

MOEMOE : *(op met gerepareerde vaas, waarin onderaan een gaatje)* Is dat niet fijn gerepareerd, mijnheer? Ziet ge nog dat het kapot geweest is?

GILBERT : Buiten dat kotteke daar ziet ge er niets meer van, nee.

MOEMOE : Dat gaatje krijg ik niet dicht. Die stukjes waren te klein om nog op te rapen. Maar als ik de vaas zo op een schab zet... *(draait vaas)* dan ziet ge er toch niets meer van, nietwaar?

GILBERT : Dan ziet ze er nieuw uit.

(Telefoon rinkelt.)

MOEMOE : *(telefoneert)* Met de praktijk van ons Cathy... Dag mijnheer Bosvogels... Ja, ik weet dat de overname voor 14 dagen al had moeten gebeuren. Maar de bank heeft nog altijd geen bericht gestuurd, zegt ons Cathy. *(Merkt brief.)* Wacht eens, mijnheer Bosvogels. Hier ligt een brief van de Betere Bank van België. *(leest)* "Ingevolge uw kredietaanvraag hebben wij het genoeg u mede te delen dat het aangevraagde krediet voor de overname van de zaak Bosvogels, ter waarde van 4 miljoen... toegestaan wordt?" ... Ja, ik zal ons Cathy met u laten contact opnemen... Dag mijnheer Bosvogels.

GILBERT : Gaan ze hier de zaak van Bosvogels overnemen?

MOEMOE : Misschien wel.

GILBERT : Da's stom. De zaak van Bosvogels is naar de knoppen. Daar komt geen kat meer. Ik had ook naar Bosvogels kunnen gaan om onze Max om zeep te laten helpen. Maar zoals die vent jenever zuipt! Die zou er durven naast spuiten!

MOEMOE : Oh, zit dat zo?

CATHY : *(op uit röntgenkamer met dode hond in de armen = pluche hond.)* Asjeblijft, mijnheer. Uw hond is zachtjes ingeslapen.

GILBERT : Merci, madame. Hoeveel kost dat grapje?

CATHY : Negenhonderdvijftig frank asjeblieft.

(Gilbert betaalt)

MOEMOE : 't Is zonde dat zo'n beestje moet sterven, nietwaar? *(Naar keuken. Zet vaas op vensterbank.)*

GILBERT : Er is een tijd van komen en van gaan, madammeke. En voor dit beestje was 't hoge tijd dat hij ging. Bedankt voor de goede service. En misschien tot nog eens. *(Af met hond)*

(Cathy naar de keuken.)

MOEMOE : Ik heb gehoord dat de oude Bosvogels zoveel drinkt en dat zijn zaak om zeep is. Ik denk toch ook dat ge er beter aan doet van die zaak niet over te nemen.

CATHY : Spreekbuis geworden van dat gastje waar moeder en gij als vlindertjes rondfladderen en dat hier al drie weken heer en meester is in huis, ja?

MOEMOE : Als ge Milleke bedoelt, dat is onze meid. En nog een heel goede meid ook. Ik begrijp niet waarom ge u zo nukvig gedraagt als het om Milleke gaat.

CATHY : Hij had hier al lang moeten buiten zijn. Iedere normale meid had al minstens vier tassen laten vallen. Maar Milleke heeft gedurende drie weken niets meer laten vallen of kapot gedaan. Ik kan hem nog altijd niet wettelijk afdanken.

MOEMOE : En omdat Milleke niets breekt, zijt gij slecht gezind?

CATHY : Hij werkt op mijn zenuwen. Hij denkt dat hij alles beter weet en dringt iedereen zijn ideeën en remedies op. Ik wil zelf beslissen wat ik doe.

MOEMOE : Waarom houdt ge dan rekening met wat hij zegt?

CATHY : *(Naar praktijk.)* Daar hou ik absoluut geen rekening mee.

MOEMOE : *(In praktijk:)* Ge hadt de zaak van Bosvogels al lang kunnen overnemen. Ik heb deze brief gelezen. Uw kredietaanvraag is al meer dan 14 dagen goedgekeurd. Waarop wacht ge nog?

CATHY : Op... op... op het advies van mijn lief.

MOEMOE : Och! Op de goede raad van dat spook.

CATHY : Stefan is geen spook. Stefan is een knappe gast.

MOEMOE : Voor mij is dat een spook. Want ik heb hem nog niet gezien. En als uw lief daar zo lang moet over nadenken is 't maar een trage!

CATHY : Stefan is geen trage. 't Is een rappe.

MOEMOE : Met zijn handjes zeker?

CATHY : Ook.

MOEMOE : Hoe lang kent ge hem nu?

CATHY : Drie weken.

MOEMOE : En nu al met z'n handjes aan 't wriemelen? Slaat die het mooiste zo maar over?... Hebt ge hem al in stilte voelen genieten van uw gezelschap?

CATHY : Nee.

MOEMOE : Deed hij u al met schokjes ademen...

CATHY : Ja.

MOEMOE : ... met zijn innemende glimlach?

CATHY : Nee.

MOEMOE : Is hij met zijn dromerige, verwonderende blik tot in uw diepste ik binnengedrongen?

CATHY : Nee, dat was met iets anders.

MOEMOE : Dan is het de beste broeder niet en de ware Jacob ook niet. En het is niet Milleke die dat zegt, maar uw allerliefste, bezorgde grootmoeder.

CATHY : Milleke heeft het anders ook al gezegd.

MOEMOE : En hij heeft gelijk.

CATHY : Waarom moet die nu altijd gelijk hebben!

STEFAN : (op.) Cathy, mijn schattie! *(geeft Cathy smakkende zoen, legt arm om haar schouder)* Is dat ons moemoe? En dat moet ons moemoe zijn. Ge ziet er

bijlange geen 70 jaar uit, bolleke! Hoogstens begin de 40. Wat doet gij om er zo jong uit te zien?

MOEMOE : Dicht bij een flemer gaan staan.

STEFAN : Goed gezien van u, meisje. Zo ga ik het ook doen als ik zo oud en versleten ben als gij. *(tot Cathy)* Weet moemoe al wat we zijn en wat we doen?

MOEMOE : Alleen maar dat ge er naast zijt en dat ge 't niet goed doet.

STEFAN : *(Tot Cathy:)* Een beetje seniel aan 't worden, zeker? *(Tot moemoe:)* Wij zijn verliefd, moemoe, en wij verkeren.

MOEMOE : Weet ons Adèle het al?

CATHY : Oh nee! Niet tegen ons moeder zeggen. Alsjeblieft! Nu nog niet!

MOEMOE : Dan zou ik het afscheid maar kort maken, want ik hoor iemand in de keuken binnenkomen.

(Milleke op met vaas bloemen via keuken-livingdeur.)

CATHY : Oh! Ons moeder! *(Duwt Stefan in de richting wachtkamer.)*

STEFAN : Hela, ik ben niet gekomen om alleen maar een goede dag te zeggen, he schatje. *(wijst op röntgendeur.)* Welke kamer is daar achter?

CATHY : De röntgen- en operatiekamer.

STEFAN : Ho! Cathy! Ik wil het overal met u doen. Maar daar! In een operatiekamer, dat gaat mij een kick geven! *(Trekt Cathy mee de röntgenkamer binnen.)*

MILLEKE : *(op in de praktijk)* 'k Heb nog wat verse bloemen bij, voor Cathy. Is ze op huisbezoek?

MOEMOE : Ze is in de operatiekamer.

MILLEKE : Voor een operatie?

MOEMOE : Voor een verkrachting... Ze is daar aan 't verkeren met haar advocaat. Maar hij kent er niets van.

MILLEKE : Hebt ge eindelijk met hem kennismemaakt?

MOEMOE : Ja. En ge hebt gelijk, 't is geen dekseltje dat op ons Cathy past.

MILLEKE : En volgens mij ook geen advocaat.

MOEMOE : Een astant ventje. Volgens mij is 't een aanhanger van de wilde seks. Tjoep, tjoep, tjoep. En gedaan.

MILLEKE : En dan nog op zo'n lugubere plaats. Op een operatietafel.

(Moemoe en Milleke samen naar keuken. Milleke neemt de bloemenvaas mee terug.)

MOEMOE : Ik vind het spijtig dat onze Cathy op die manier met de liefde kennismaakt.

MILLEKE : Ik ook.

MOEMOE : Ons Cathy is veel te teergevoelig voor zo'n bulldozer. Ze had beter iemand als gij getroffen, Milleke. Ik begrijp niet dat ze niet op u verliefd geworden is.

MILLEKE : Maar moemoe. Welke dierenarts wordt er nu verliefd op de meid.

MOEMOE : 't Had gekund. Dan had ze in ieder geval kunnen kennismaken met al het zachte van de liefde.

MILLEKE : Dat wel.

MOEMOE : Dan moest ze geen nummertjes opvoeren, maar konden jullie genieten van elkaars gezelschap. Hand in hand in de maneschijn, onder een lichter van miljoenen pinkelende sterretjes. Zoals Gerard van 't mannekenshuis en ik gisteravond. Dan onverwacht, gelijktijdig halt houden. Onze lippen als magneten tot elkaar aangetrokken voelen. Zacht en intens kussen. Zuchten en fluisteren, over koetjes en kalfjes en over... Zeg Milleke, zou seks echt slecht zijn voor mijn hart?

MILLEKE : Als ge u niet te moe maakt niet, nee.

MOEMOE : Voor zoveel ik me daarvan herinner kan een mens daar bekaf van zijn.

MILLEKE : Niet als ge het systeem van de lepeltjes toepast.

MOEMOE : Het systeem van de lepeltjes? Is dat het achterpoortje waar ge het over hadt? Leg uit. Leg uit.

MILLEKE : Het systeem van de lepeltjes is ongevaarlijk. En romantisch... *(neemt twee lepeltjes)* Kijk. *(legt twee lepeltjes met bolle kanten in elkaar)*

MOEMOE : Oh Milleke! Gerard en ik! Zo bijeen! In één bed!

MILLEKE : Ge zult zinderen van gelukzaligheid, moemoe.

MOEMOE : En ge kunt er geen aids van krijgen.

MILLEKE : En uw hart kan er tegen.

MOEMOE : Oh yeah!

(Korte showdans. Moemoe danst en zingt een vlotte swing. Milleke danst mee.)

MOEMOE : *(buiten adem)* Amai, Milleke. Zo dansen is niet goed voor mijn hart, denk ik.

MILLEKE : Van dansen van geluk krijgt ge 't nooit aan uw hart.

MOEMOE : Dat lepeltes-systeem is nogal wat anders dan die acrobatentoeren van tegenwoordig! Dàt moesten ze in boeken beschrijven: die verrukkelijke tedere liefkozingen. In plaats van die 1001 variaties voor slangemensen. Ik ben bang dat die gast van daarbinnen met ons Cathy ook zo tewerk gaat. Dat zag er geen voorzichtige uit.

MILLEKE : En ook geen advocaat.

MOEMOE : Geef mij dan mijn Gerard maar. Die is tenminste voorzichtig.

MILLEKE : Is Gerard diegene die u ooit gezegd heeft dat gij pick-pocket-handen hebt?

MOEMOE : Ja. 't Is een charmeur.

MILLEKE : Zoudt gij écht iets uit iemands zakken kunnen pakken zonder dat hij het voelt?

MOEMOE : Ik denk het wel. Waarom?

MILLEKE : Zoudt gij Stefans portefeuille kunnen stelen?

MOEMOE : Milleke!

MILLEKE : Alleen maar om er even in te kijken. Daarna moogt ge hem terugsteken. 't Is voor de goede zaak.

MOEMOE : Als gij zegt dat het voor de goede zaak is, geloof ik u. Ik zal zien wat

ik kan doen.

ADELE : *(Op via keuken-livingdeur. Ze draagt de witte blouse waarop Milleke het strijkijzer had laten staan. Op de rug is een okerleurige vierkante lap genaaid.)*
Hallo allebei! Het tuinpad is geharkt, Milleke. Zal ik nu de boodschappen gaan doen? Het bier is bijna op. Moet ik nog iets anders meebrengen? Hebt ge nog genoeg scheermesjes?

MILLEKE : Als ge graag hebt dat ik vanavond een biscuit bak, moogt ge bakpoeder meebrengen en een zakje bloem, als ge 't kunt dragen.

ADELE : Ik ben in topvorm de laatste tijd. Dat weet ge. *(giechelend)* En we zullen maar niet voortvertellen hoe dat komt. Gaat ge mee moemoe?

MOEMOE : Ik heb andere plannen deze namiddag. Ge zult er wel mee thuis geraken, zeker? Supervrouw! *(af)*

ADELE : *(naar praktijk)* Is ons Cathy niet hier?

MILLEKE : Ze is in de röntgenkamer.

ADELE : Altijd maar werken. Ze zou er beter eens een dagje tussenuitknippen, met een vriendin... of een lieve vriend. *(Opent deur van de wachtkamer.)* Oh er is volk. Kom maar binnen mensen. Ik zal de dierenarts eens roepen. *(naar röntgendeur)*

MILLEKE : Niet binnengaan!... Ze is foto's aan 't maken.

ADELE : *(klopt aan)* Cathy! Er is volk! Maak dat waar ge mee bezig zijt maar vlug af.

CATHY : *(off set)* Ja, ik kom.

(Pierre en Virginie op met bloemenruiker. Milleke werkt in de keuken.)

CATHY : *(op)* Dag mijnheer, dag mevrouw. Was u een drietal weken geleden ook al niet hier?

PIERRE : Ja, met onze Dago. Ge weet wel, onze Dago die te veel blafte.

CATHY : Ja, nu herinner ik het me weer. En hoe is het afgelopen bij de dierentherapeut?

VIRGINIE : Wij moesten vijf keer per week met onze Dago naar de therapeut.

PIERRE : Gedurende veertien dagen.

VIRGINIE : En wij moesten er allebei bijzijn, nietwaar Pierre?

PIERRE : Ik moest mijn hand op de knie van ons Virginie komen leggen.

VIRGINIE : En als onze Dago dan blafte...

PIERRE : ...kreeg hij van de therapeut een stamp onder zijn gat.

VIRGINIE : Ik kon het wel niet goed zien. Maar ja,...

PIERRE : ...om ons Dagoke van zijn slechte gewoonte af te helpen moesten wij daar tegen kunnen, he Virginie. 't Was toch nog draaglijker dan hem te moeten zien afzien na een operatie.

VIRGINIE : Als dat beestje dan jonkelde, deed mijn hart toch zeer, hoor Pierre.

PIERRE : Maar 't heeft niet lang geduurd, he Virginie. Na veertien dagen kon onze Dago goed verdragen dat ik mijn hand zo op uw knie legde.

CATHY : Was het een dure zaak?

VIRGINIE : 't Was duizend frank per visite.

PIERRE : Maar dat hadden we ervoor over. Nu hoor ik tenminste ons Virginie haar hart weer rapper slaan, als ik ze vastpak. En gij 't mijne, nietwaar Virginie?

VIRGINIE : En ik hoor u weer zo zalig zuchten.

PIERRE : 't Gaat er bij ons wel niet zo hevig aan toe als met die wilde seks van tegenwoordig, he Virginie.

VIRGINIE : Nee, bij ons is het zachter...

PIERRE : ... romantischer.

VIRGINIE : En omdat gij ons gratis naar die dierentherapeut verwezen hebt, dokter, en wij daardoor weer gelukkig zijn, komen wij u met een bloemetje bedanken. (*overhandigt bloemen*)

CATHY : Oh!

PIERRE : Ziet ge wel dat ze er blij mee is.

CATHY : Ik ben geweldig blij. Ik sta perplex.

VIRGINIE : Wij zijn ook blij omdat gij blij zijt. En omdat onze Dago niet meer blaft

terwijl wij...

PIERRE : ... bezig zijn.

VIRGINIE : *(in 't buiten gaan)* Ik heb het gezegd, he Pierre. Het doet bij uzelf ook iets als ge iemand blij maakt.

PIERRE : Gij zijt een schat van een vrouwtje gij!

(Pierre en Virginie af. Cathy rent naar de röntgenkamer en opent de deur. Op datzelfde ogenblik komt Milleke in de praktijk met de vaas bloemen.)

CATHY : Stefan! Kijk eens! Dat is de eerste keer dat ik zomaar, uit genegenheid, van iemand bloemen krijg.

(Milleke zet de vaas op het bureau, schikt bloemen in de vazen, geeft planten water.)

STEFAN : *(op)* Och. Zijt gij blij met zo'n tipzakske bloemetjes? Als gij dat graag zo hebt, zal ik de volgende keer voor u ook eens een busseltje meebrengen. En? Deed het deugd daarjuist?

CATHY : Ik weet niet...

STEFAN : Aan mij ligt het niet, he meisje. Ik heb mijn best ggedaan. Gij moet u wat meer laten gaan. Ge zijt te gespannen.

MILLEKE : Is dat niet normaal dat een mens gespannen is op een operatie-tafel?

STEFAN : Ge moet uw meid eens leren om zich niet met andermans zaken te bemoeien.

CATHY : Daar ben ik mee bezig. Wat bedoelt ge met : "ge moet u meer laten gaan"?

STEFAN : Ach, 't zal wel beteren... als we getrouwd zijn.

CATHY : Stefan! Is dat een officieel huwelijksaanzoek?

STEFAN : Verschiet gij daarvan? Wij zijn allebei de dertig gepasseerd. Ik heb ervaring en gij zit er warmpjes in. En zeker als ge achtereen de praktijk van die Bosvogels overgenomen hebt. Dan ziet het hier zwart van de klanten en rijven we 't geld met de riek binnen. Wat houdt ons nog tegen?

CATHY : Ons moeder?

STEFAN : Is dat alles? Dan zullen we daar eens rap een mouw aan passen. Ik ga naar een bloemenwinkel voor u wat bloemen kopen. Ik kom terug en ik vraag aan uw moeder of ik met u mag trouwen. En maak er maar ineens een feestje van. Met wat drank, en zoute nootjes en chips.

CATHY : Dat gaat allemaal zo vlug.

STEFAN : Wat is 't? Ziet ge me graag of ziet ge me niet graag?

CATHY : Ik denk het wel.

STEFAN : Doe dan wat ik zeg en alles komt orde. Als ik u daar zo zie staan, zou ik opnieuw kunnen beginnen. Ge ziet er schoon uit met die bloemetjes. (af)

CATHY : Ik ben ook zo blij met die bloemen. (*in keuken*) Het is de eerste keer dat ik zo maar bloemen krijg, uit genegenheid.

MILLEKE : (*wijst bloemenvazen in keuken en praktijk aan*) En deze bloemen? En die daar?

CATHY : Die hebt gij daar gezet. Die hebben niets te betekenen.

MILLEKE : Zou het kunnen dat ik die daar gezet heb uit genegenheid voor u?

CATHY : Ge komt gevaarlijk dicht op het terrein van ongewenste intimiteiten, mijnheer Van Heule. Daarvoor kan ik u wettelijk afdanken. En daarbij, uw genegenheid heb ik niet nodig. Ik ga met Stefan trouwen. Binnen een paar uurtjes komt hij me officieel ten huwelijk vragen. Zorg dat het er hier wat feestelijk uitziet. Zorg voor wat zoute nootjes, en chips en drank.

MILLEKE : Tot uw dienst, juffrouw Cathy.

CATHY : En zet deze bloemen in een vaas. Zijn er nog vazen? Anders neemt ge die maar. (*wil vaas met het gat nemen*)

MILLEKE : Nee! Hier in de kast staat nog één vaas. Een kristallen. Deze bloemen zijn mooier in een kristallen vaas.

(Cathy gaat terug naar praktijk. Milleke schikt de bloemen in een vaas en vult mandjes met chips en zoute nootjes. Inmiddels zoemt Cathy de volgende klant binnen.)

SUZY : (woedend op met dode hond) Hebt gij dat gedaan? (Werpt dode hond op het bureau.)

CATHY : Dat lijkt Max wel!?

SUZY : Ja. En voor Milleke zijn ballen zag hangen was het Mira. 't Schijnt dat gij hem kapot gespoten hebt, smerige teef. Uw rekening lag naast dat sukkelaartje hier op mijn dorpel. Dat was mijn schoothondje. Mijn schatje. En gij spuit dat zomaar kapot.

CATHY : Maar Max had uw kind gebeten!

SUZY : Ik heb geen kind.

CATHY : Maar uw man zei toch...

SUZY : Mijn man? Ik heb geen man.... Dedju! Daar zit de Gilbert achter. De smeerlap! Dat hij wacht! Maar 't eerste eitje ga ik met u pellen, meisje. Gij komt hier met een schadevergoeding voor de pinnen of ik krab uw ogen uit.

CATHY : Maar ik dacht dat ...

SUZY : Gij kunt denken wat ge wilt. Ik denk dat ge al zo corrupt zijt als die Bosvogels. Vijfduizend ballen afdokken! Vooruit!

CATHY : Ik denk toch..

SUZY : Lap! Ze denkt weeral! Denk nu eens niet, en doe eens iets. En potverdomme iets deftigers dan een weerloos beestje doodspuiten. Vijfduizend knotsen hier neertellen. En een beetje rap.

CATHY : *(roept beverig)* Milleke!

SUZY : Ja! Roept Milleke er maar bij. Die kan u helpen aflossen. Milleke is een rechtschapen vent. Die kan ook niet verdragen dat zo'n lief, gezond beestje kapot gemaakt wordt.

GILBERT : *(op)* Ge moet weer niet vragen wie de boel op stelten zet. 't Was niet moeilijk om u terug te vinden. Ik hoorde u brullen tot op straat.

(Milleke op mandje chips en mandje zoute nootjes.)

SUZY : *(tot Gilbert)* Hier zie, smeerlap! Dàt heb ik op mijn dorpel gevonden. Met de rekening van die moordnares ernaast.

GILBERT : Ge verschoot, zeker?

SUZY : Nee. Ik vond het normaal dat er een lijk op mijn dorpel lag. *(bokst in Gilberts maag)* Godverdomme. Waarom hebt ge dat gedaan. Onnozelaar! Varken!

GILBERT : *(houdt Suzy tegen)* Hé,hé,hé. Kalm blijven.

SUZY : Hij piste toch niet meer op 't tapijt. Dat was gedaan, met dat Benny-Hill dieet dat gij zo lekker vindt als ge een stuk in uw voeten hebt.

(Tijdens het hiernavolgend gesprek staat Milleke tussen Gilbert en Suzy in. Gilbert neemt tussendoor zoute nootjes uit het mandje dat Milleke nog steeds vasthoudt en Suzy neemt chips. Ze knabbelen terwijl ze spreken.)

GILBERT : Maar Suzy. Dat heb ik uit liefde gedaan.

SUZY : Wat heeft een dode hond nu met liefde te maken?

GILBERT : Ik was daar jaloers op. Meer niet.

SUZY : Hei! Ik doe het niet met beesten, zulle.

GILBERT : Dat weet ik. Maar ik ben verliefd op u. En daarom kan ik niet verdragen dat ge lief zit te doen met zo'n stom beest. Dat moet ge met mij doen.

SUZY : Zijt gij zo verliefd op mij, Gilbert? Dat gij niet kunt verdragen dat ik een hond een kuske geef?

GILBERT : Daar kan ik van dood vallen.

SUZY : Awel, Gilbert. Nu zijt ge al drie jaar mijn bijzit. Maar dat is de eerste keer dat ge zo iets schoon zegt.

GILBERT : En ik zal nog meer schoon dingen zeggen, nu ge tijd hebt om te luisteren. Nu ge de hond zijn oortjes niet meer moet ontsmetten, zijn nageltjes niet moet knippen en zijn gatje niet meer moet afkuisen.

SUZY : Oh Gilbert! *(Slaat armen open en duwt daarmee het mandje chips uit Milleke's handen.)*

GILBERT : Mijn poezeke. *(Slaat armen open en duwt daarmee het mandje nootjes uit Milleke's handen.)*

(Suzy en Gilbert omhelzen elkaar)

GILBERT : Weet ge wat? We zullen een katertje kopen.

SUZY : Nee. Een kattinneke. Dan moet ge niet meer jaloers zijn.

(Gilbert en Suzy af als verliefd koppel.)

CATHY : (*ontdaan*) Oh my God!

MILLEKE : (*leidt Cathy naar stoel achter het bureau*) Ga eventjes zitten, juffrouw Cathy. (*geeft fles Elixir*) Drink hier maar een slokje van. Dat helpt.

CATHY : (*drinkt*) Hoe is het mogelijk! Die vent laat haar liefste hondje ombrengen en als hij met zijn vinger knipt ziet ze hem nog graag. Die gast manipuleert die vrouw en zij voelt het niet eens!

MILLEKE : Miszeg ik iets als ik zeg dat er nog vrouwen zijn die zich door een man laten manipuleren?

CATHY : Nee.

MILLEKE : En zeg ik iets verkeerd als ik zeg dat sommige mannen kraks zijn in het manipuleren?

CATHY : Nee.

MILLEKE : En zeg ik iets mis als ik zeg dat Stefan u ook zo manipuleert?

CATHY : (*verontwaardigd*) Ja!

MILLEKE : Dan zeg ik het niet. (*Cathy wordt boos*) Ik heb het niet gezegd! Ik heb het niet gezegd!

CATHY : Nee, maar ge hebt het luidop gedacht. Wat ik doe, mijnheer van Heule, zijn uw zaken niet. Ik heb mijn persoonlijk en privaat leven. Daar hoeft gij uw neus niet in te steken.

MILLEKE : Ik steek mijn neus daar niet in. Er komen alleen wat fragmenten in mijn ogen terecht.

CATHY : Dan nog moet ge uw commentaar voor u houden. Want ik doe wat ik wil. Ik neem de praktijk van Bosvogels wél over en ik trouw wél met Stefan. (*drinkt*)

MILLEKE : Pas op. Niet te veel drinken. Elixir is nogal straf.

CATHY: Ik drink zoveel als ik wil. (*drinkt*)

(*Milleke ruimt chips en nootjes op-*

ADELE : (*op met bak bier en zak bloem*) 't Was zwaar, maar ik ben er toch mee hier geraakt. 'k Heb toch maar een pakje scheermesjes voor u meegebracht

Milleke. En kijk eens, een flesje after-shave. Van de Laboratoires Blazé.

CATHY : En heeft hij al een déodorant van Lacroche, en een lotion van Mie Saint Florent, en een onderbroek van Trois-Suisses?

ADELE : Moest ge dat ook hebben, Milleke. Had dat toch gezegd, dan had ik het meegebracht.

CATHY : Ja. Leg hem in de watten. Verwen hem. Vertrouwel hem. 't Is toch zo'n schatje! Zo'n lief ventje dat zo behulpzaam zijn vinger in onze pap steekt, dat zo bescheiden alles beter weet. Zijt ge uw litanie van alle mannen vergeten, moeder? En uw kruisweg? Of heb je hem overschilderd zoals in de meeste kerken?

ADELE : Die zaken zijn toepasselijk op de mééste mannen, Cathy. Op de mééste. Milleke is daarop een uitzonderlijke uitzondering.

CATHY : Inderdaad. Hij is de enige, op dertig jaar tijds, die er in slaagt mijn moeder rond zijn vinger te draaien.

MILLEKE : Ik probeer alleen maar behulpzaam te zijn, juffrouw Cathy.

CATHY : Gij! Gij zijt zo volmaakt dat ik een hekel aan u heb.

ADELE : Milleke is één van de uitzonderlijke mannen die een goed hart hebben en een vrouw gelukkig kunnen maken. En ik vind het heel onbeschoft van u om zulke belastingen te zeggen waar Milleke bijstaat. Ik ga het bier in de kelder zetten. (wil af)

(Moemoe opgetut op met valiesje.)

CATHY : Laat die bak bier maar staan. Wij moeten nog iets vieren. *(drinkt)*

ADELE : *(enthousiast)* Uw tweehonderste klant?

MOEMOE : Nee, haar eerste lief.

ADELE : Wablieft!

MOEMOE : Maar ge moogt het verlovingsfeest zonder mij vieren. En met het avondeten moet ge op mij ook niet wachten. Ik ga naar 't oud-mannekenshuis. Ik blijf daar slapen.

ADELE : Maar moeder, gij blijft bij ons wonen. Uw leven lang. Wie heeft er gezegd dat gij naar het oud-mannekenshuis moet?

MOEMOE : Milleke.

CATHY : Ziet ge dat 't een achterbakse opstoker is!

MOEMOE : Ik ga daar niet wonen. Ik ga daar slapen. Bij Gerard.

ADELE : Bij Gerard?

MOEMOE : In één bed.

CATHY : En die idee komt waarschijnlijk van Milleke?

MOEMOE : Juist.

ADELE : Maar seks op uw leeftijd, moeder! Dat is slecht voor uw hart!

MOEMOE : Ge moet niet bang zijn. Milleke heeft me het lepeltjes-systeem. Ongevaarlijk, aids-vrij en de pil heb ik er ook niet voor nodig.

STEFAN : *(op met slappe bloementuil)* Hello everybody! Ah! Alles staat klaar, zie ik. Alleen gewoon bier? Geen champagne, nee?

CATHY : En een fles Elixir. *(drinkt)*

(Stefan geeft de bloemen aan Cathy. Cathy gaat met de bloemen naar de keuken. Ze neemt de vaas met het gaatje in. Ze zet de bloemen in de vaas en vult die met water. Terwijl:)

ADELE : Is hij dat?

MOEMOE : Dat is hem.

ADELE : Dat stukje loodgieter?

STEFAN : Pardon. Ik ben een advocaat. En? Heeft Cathy u al ingelicht?

(Milleke doet teken aan moemoe dat ze de portefeuille van Stefan moet stelen. Tijdens het volgende gesprek neemt moemoe de portefeuille, geeft hem aan Milleke. Milleke haalt een briefje uit de portefeuille. Moemoe steekt de portefeuille terug in Stefans broekzak.)

ADELE : *(bekijkt Stefan)* Ik heb h  r niet genoeg ingelicht.

STEFAN : Dat heb ik ook al ontdekt. Ik bedoelde: heeft Cathy u al gezegd dat wij willen trouwen?

ADELE : *(roept)* Cathy, wilt gij met zo iemand trouwen?

CATHY : *(uit keuken)* Ah ja. Hij heeft mijn bloemeke toch al geplukt.

STEFAN : *(lacht)* Ik heb voor haar bloemetjes geplukt, wil ze zeggen.

ADELE : Kunt gij nog iets anders dan afvoeren repareren?

STEFAN : Als ge wilt weten welke huiselijke karweien ik zoal kan opknappen. Wel, ik kan gesprongen zekeringen herstellen, met een motoculteur de gazon afdoen, straffe deksels van confituurpotjes en steriliseerpotten openkrijgen.

ADELE : Is dat alles?

STEFAN : Ik kan met een hamer werken, met een trektang, met schroevendraaier. Enfin, met zowat alle apparaten.

(Cathy is inmiddels op met vaas bloemen. Onderaan uit de vaas loopt een straal water. Cathy doet alsof ze het niet merkt en zet de vaas op de onderzoektafel, zodat Stefan de straal tegen zijn gulp krijgt. Stefan gilt, grijpt naar zijn gulp.)

CATHY : Maar hij werkt liever met d'at apparaat.

STEFAN : *(snauwt tot Cathy)* Ge drinkt te veel.

CATHY : Gaat gij nu ook al beginnen? Ik had anders mijn engel bewaarder al horen zeggen dat ik te veel drink. Wel potverkoffie! Nu heb ik twee engel bewaarders! Nu ga ik een braaf en verstandig meisje worden.

ADELE : Ge zijt altijd al een braaf en verstandig meisje geweest. Maar nu doet ge iets heel stom.

CATHY : Mag ik van u ook al niet meer drinken? En 't is zo lekker! *(drinkt)*

ADELE : Ik heb het over die blaaskaak hier.

CATHY : Gij hebt nogal mensenkennis, he moeder? En zeker als het op mannen op aankomt. *(tot Stefan)* Blaaskaak zei ze tegen u. Kunt gij uw kaken opblazen? Zo.

(Cathy blaast kaken op en klopt dan met twee vuisten de lucht uit haar kaken, in Stefans gelaat. Lacht. Drinkt. Milleke wil haar zachthandig de fles afnemen, maar Cathy drinkt ostentatief verder.)

ADELE : Ge hebt de leeftijd om te trouwen bereikt. Maar als ge uit uw doppen wilt kijken... er lopen idealere mannen rond dan d'at pretentius geval daar.

CATHY : Loopt er voor mij een idealere man rond?

MOEMOE en ADELE : Ja.

CATHY : Waar?

MOEMOE en ADELE : *(wijzen naar Milleke.)* Daar!

CATHY : *(proest het uit)* Milleke! *(tot Stefan)* 'k Heb me door u laten vastpakken. En die eerste keer gutste mijn bloed in vijfde vitesse door mijn buizen. Maar nu zijn mijn vitessen geblokkeerd, geloof ik. Doe ik het wel goed, Stefan?

STEFAN : Dat zijn geen dingen om hier te bespreken, he Cathy.

MOEMOE : Allez! Ik vind dat juist interessant.

ADELE : *(streng)* Mijnheer Ambers. Hebt gij met mijn dochter al voorhuwelijkse betrekkingen gehad?

MOEMOE : Zoiets vraagt ge toch niet, Adèle. Dat weet ge of dat weet ge niet. En ik weet het.

CATHY : *(dronken)* En ik ook.

MOEMOE : Maar volgens mij deed hij het niet goed.

CATHY : Volgens mij ook niet.

STEFAN : Hela. Dat zijn beschuldigingen waarmee ge een gezonde, goed-geschapen man diep beledigt.

MOEMOE : Hebt ge het lepeltjes-systeem al gedaan?

STEFAN : Het lepeltjes-systeem? Ik ga hier nog niets kunnen leren. Allez, moemoe. Leg uit. Hoe deden ze dat in de oude tijd?

MOEMOE : *(legt twee lepeltjes met bolle kant ineen)* Zo.

STEFAN : Pft! Flauw!

CATHY : Daar versta ik geen fluit van.

ADELE : Daar komt geen fluit aan te pas.

MOEMOE : Dat is nogal wat anders dan uw acrobatische vluggertjes, he!

CATHY : Hoe moet dat? *(oefent onhandig met de lepeltjes)*

MILLEKE : Zo, juffrouw Cathy. Zo. *(demonstreert met de lepeltjes)*

CATHY : Moet ik mijn lepeltje in zijn lepeltje leggen?

MILLEKE : Nee.

(Op de achtergrond legt Milleke de lepeltjes opzij, gaat achter Cathy staan, omarmt haar, streelt haar, kust haar oor, fluistert haar lieve woordjes toe, etc. Cathy laat hem betijen en geniet ervan. Terwijl:)

STEFAN : We van het gespreksonderwerp afgedwaald. Ik kwam de hand van uw dochter vragen. Ik meen dat we allebei volwassen genoeg zijn. En financieel zullen wij ook best kunnen rondkomen. Ik ben advocaat. Cathy heeft een goede praktijk en als we de praktijk van Bosvogels nog overnemen zullen wij...

MOEMOE : Cathy neemt de praktijk van Bosvogels niet over. Gelukkig heeft ze nog een andere adviseur dan jij. Milleke zegt dat Bosvogels' zaak geen cent meer waard is.

ADELE : De boekhouder zei toch dat die zaak vier miljoen waard was?

MOEMOE : Verleden jaar misschien wel. Maar sedert begin dit jaar heeft Bosvogels zijn zaak naar de kl... knoppen geholpen. Hij drinkt.

STEFAN : Dat zijn praatjes.

MOEMOE : Wat jij hier komt verkondigen zijn praatjes. Gij komt hier binnengevlogen met grootsprakerige dikdoenderij en een bouquet verslenste bloemen. En jij zijt zo verwaand om te denken dat ons Cathy daar in trapt?

STEFAN: Ze ziet me toch graag.

MOEMOE : Een pisploem ziet ze ook graag.

MILLEKE : *(Doet alsof hij de gestolen kaart van de grond opraapt.)* Is dat misschien uw dopkaart, mijnheer Ambers?

STEFAN : *(Grist de kaart vast en moffelt ze weg.)*

CATHY : Wie heeft hier een dopkaart? Gij niet, he Milleke? Want jij zijt nog niet afgedankt. Dat komt nog... geloof ik. Hebt jij een dopkaart, Stefan? Wel potverblomme. Daar moeten we ene op drinken! *(drinkt)*

MILLEKE : Ge drinkt te veel, juffrouw Cathy. Ge gaat zat worden.

CATHY : Nu zijt ge ernaast, Milleke. Nu hebt ge eens geen gelijk. Moeder! Moemoe! Schrijf het op: Milleke is ernaast. Ge ziet, hij weet niet alles. Hij zei dat ik ga zat worden. Maar dat kan niet. Want ik ben al zat. *(tot Milleke)* 'k Ga u moeten afdanken, Milleke. Want ik moet binnenkort een dopper onderhouden. Dan kan ik me geen meid meer permitteren.

STEFAN : Maar Cathy. Als we de zaak van Bosvogels overnemen komt het geld met hopen binnen.

CATHY : Och ja. Ik ging de zaak van Bosvogels overnemen. Gij hadt gezegd dat dat een goede zaak was, he dopper? 'k Zal eens bellen. *(Waggelt naar telefoon, draait nummer)*

MILLEKE : Niet doen, Cathy. Nu niet.

CATHY : Ik doe wat ik wil, Milleke Van Heule. En wat gij daarjuist deed, met die lepeltjes, moogt ge seffens nog eens doen. Dat viel mee. Momentje. *(telefoneert)* Bosvogels? 't Is met Cathy. Met Cathy Van Heule... of Van Doren. 't Speelt geen rol. Als ge maar weet dat 't die Cathy is die uw zaak wilt overnemen. Weet ge wat? Ge moogt die zaak in uw gat steken... Van 't zelfde. *(haakt in)*

ADELE : Wat zei Bosvogels?

CATHY : Schol.

STEFAN : Cathy. Ik hou van u.

CATHY : Weet ge wat daarvan is, dopper. Gij moogt me graag zien. Maar ik zie u niet graag.

STEFAN : Cathy ge weet niet wat ge zegt. Ge zijt dronken.

CATHY : Lap! Die weet dat ook al. Juist, manneke. Maar ge weet toch wie altijd de waarheid zegt? Kindertjes en zatlappen. En ik ben zat. En al wat ik nu ga vertellen is de waarheid, niets dan de waarheid. Zo helpe mij God. Dat heb ik van een advocaat geleerd die niet aan den dop was. 'k Zal voor dit feest eens een toespraak houden. *(Kruipt onstabiel op onderzoektafel. Milleke houdt zich klaar om haar op te vangen)* Meine Damen en Herren. 'k Ben zat. Dat moest ik niet zeggen, want dat hadt ge al in de mot. En als gij denkt dat ik van deze tafel ga vallen, zijt ge ernaast. Zo zat ben ik nog niet. Ik ben alleen maar zat genoeg om mij niet meer in te houden. Geen frustraties meer. Ik voel me voor de eerste keer vrij om te zeggen wat ik denk. zonder rekening te houden met mijn opvoeding, met de litanie van ons moeder en de bezorgdheid van een allerliefste

moemoe. Ik zeg wat IK denk. Toen gij mij de eerste keer vastgrabbelde, dopper, zag ik sterren. 'k Waggelde op mijn benen, zoals nu. Maar volgens moemoe hebt ge een hoofdstuk overgeslagen. Maar hoe kon ik nu weten wélk hoofdstuk als ik het boek niet helemaal gelezen had? Maar daarjuist heb ik van de inleiding geproefd.... met een koffielepeltje! *(Molenwiekt en valt in Milleke's armen.)*
Moeke, ik zou willen trouwen. *(Milleke zet haar neer.)*

ADELE : Maar ge ziet hem niet graag.

MOEMOE : Kom, kindje, slaap er maar eens over.

STEFAN : Wilt ge écht met me trouwen, Cathy?

CATHY : Nee, dopper. Niet met u. Gij moogt naar huis gaan.aan.

STEFAN : Maar...

MOEMOE : *(houdt deur open)* Ze zei dat ge naar huis moogt gaan.

STEFAN : Maar...

ADELE : *(wijst Stefan de deur)* Nu!

(Stefan af. Milleke wil de fles Elixir terugzetten.)

CATHY : (Tot Milleke:) Hoe zit dat met die lepeltjes? Doen we voort?

(Milleke laat de fles Elixir vallen.)

CATHY : Ge denkt toch niet dat ik zo zat ben dat ik de tel kwijt ben? Is dat niet het derde stuk dat ge laat vallen, Milleke!

ADELE : Dat heb ik laten vallen.

CATHY : Dat kan niet. Gij stond daar.

MOEMOE : Ik heb die fles laten vallen.

CATHY : Gij laat nooit iets vallen. Gij plakt alleen maar heel slecht aaneen. Of dacht ge dat ik niet wist waarom die vaas lekte? En van lappen innaaien hebt ge ook geen verstand.

MOEMOE : Wist gij dat?

CATHY : Da's zeker!

MILLEKE : Maar dan hadt ge me al veel vroeger kunnen afdanken.

CATHY : Dan had ik mijn moeder en moemoe van valsspelen moeten betichten. Dat wou ik niet. Maar nu zijt ge op heterdaad betrapt. Ge wordt afgedankt...

ADELE : Nee, Cathy. Niet doen. Zo'n goede meid hebben wij nog nooit gehad.

CATHY : (zingt) Zo'ne goeie hebben wij nog niet gehad, zo'ne goeie hebben wij nog niet gehad. (*danst rond Milleke*)

MOEMOE : Wat moeten wij doen zonder Milleke?

CATHY : (*zingt en danst rond Milleke*) Zonder onze Mil kunnen wij niet leven, zonder onze Mil kunnen wij niet zijn. Hip, hip, hip, hoera!

ADELE : Zijn was is hagelwit.

MOEMOE : En zijn cakes zijn lekker.

CATHY : En toch dank ik hem af... als meid...

ADELE en MOEMOE : Nee!

CATHY : Maar ik neem hem wel aan... als wettige echtgenoot... als gij wilt, eh Milleke? Want ik zie u graag.

MILLEKE : Ziet gij me graag, Cathy?

CATHY : En al langer dan van vandaag, joh. Maar 'k besepte het niet. Maar nu, in deze benevelde toestand is alles zo klaar als een klontje. 'k Heb me eerst verzet als een duivel in een wijwatervat. Want welke deftig opgevoede dierenarts wordt verliefd op de meid? Maar ge hebt alles om me gelukkig te maken, Milleke. En ge zijt lief. Pak me nog eens vast zoals een lepeltje, mijn lepeltje! En zeg die zoetgevooisde woordjes van daarstraks nog eens.

MILLEKE : (*omarmt Cathy*) Ik hou van u, Cathy.

CATHY : Ik weet het. Al van sedert ge beginnen moeiallen zijt, nietwaar?

MILLEKE : Ja.

CATHY : Ik hou ook al langer van u, Milleke. Ik voelde het, maar wou het niet toegeven. Mijn benen leken gelatine-pudding. Maar ik wou me sterk gedragen: stoer, streng, werkgeefster versus meid. Maar nu geef ik me over, Milleke. Ik bewonder uw klare kijk op de zaken. Ik waardeer uw assistentie in mijn praktijk. Uw filosofie over het leven en de liefde heeft me geroerd. En uw oneindig vele en

lieve attenties zijn de stevigste fundamenten waarop liefde kan bouwen. Eindelijk weet ik wat liefde is. Ik hou van u, Milleke. Bij u voel ik de echte verliefdheid: dat heerlijk gevoel van...

MILLEKE : ... van geluk

CATHY: Die spetterende tintelingen van, van...

MILLEKE : ... van zaligheid

CATHY : En die tintelende frisheid van, van...

MOEMOE : ... van Fa!

CATHY : Wilt ge mijn leven lang mijn lepeltje en mijn Milleke zijn?

MILLEKE : Ja, Cathy. Ja.

MOEMOE : Jipijajé! Milleke blijft bij ons! Adelleke! Milleke blijft!

ADELE : Alleluia! Ons Cathy heeft de allerbeste man van de wereld gevonden. Hij kan werken gelijk een paard. Kan mesten, kan melken, kan schuren gelijk de beste.

(Moemoe en Adèle maken een rondedans, waarbij ze zingen: Milleke van Heule ons Maartje, kan werken gelijk een paardje... enz.)

EINDE